

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา ที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และศึกษาบทบาทของกลุ่มนักศึกษาเพื่อเปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มนักศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางประกอบคำอธิบายตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1

- 1.1 วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้แทนกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 1.2 วิเคราะห์ลักษณะ โดยทั่วไปของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 1.3 บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ต่อ
 - 1.3.1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - 1.3.2 ผู้แทนกลุ่มนักศึกษาและสมาชิกกลุ่มนักศึกษา
 - 1.3.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงทั่วไป

ตอนที่ 2

- 2.1 วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของสมาชิก กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 2.2 วิเคราะห์บทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามลักษณะของกิจกรรม
- 2.3 วิเคราะห์บทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบบทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

1. วิเคราะห์สถานการณ์ภาพส่วนตัวของผู้แทนกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (ตารางที่ 1)
2. วิเคราะห์ลักษณะ โดยทั่วไปของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (ตารางที่ 2 - ตารางที่ 7)
3. บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มนักศึกษา คิดว่ามีประโยชน์ต่อ
 - 3.1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - 3.2 ผู้แทนกลุ่มนักศึกษาและสมาชิกกลุ่มนักศึกษา
 - 3.3 นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงทั่วไป
 (ตารางที่ 8 - ตารางที่ 10)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้แทนกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตารางที่ 1 เพศและตำแหน่งของผู้แทนกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	73	88.0
หญิง	10	12.0
รวม	83	100.0
2. ตำแหน่ง		
ประธาน	35	42.0
รองประธาน	13	15.6
กรรมการ	35	42.0
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาที่เป็นผู้แทนของกลุ่มในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มนั้น ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 73 คน หรือร้อยละ 88 ซึ่งอยู่ในตำแหน่งประธานและกรรมการกลุ่มจำนวนเท่ากันคือ 35 คน หรือร้อยละ 42.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. วิเคราะห์ลักษณะ โดยทั่วไปของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตารางที่ 2 ขนาด และโครงสร้างของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขนาดและ โครงสร้างของกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดของกลุ่ม		
ขนาดเล็ก (จำนวนสมาชิกไม่เกิน 100 คน)	46	55.4
ขนาดกลาง (จำนวนสมาชิก 101-200 คน)	24	28.9
ขนาดใหญ่ (จำนวนสมาชิกตั้งแต่ 201 คนขึ้นไป)	13	15.7
รวม	83	100.0
2. โครงสร้างของกลุ่ม		
มีโครงสร้างที่ชัดเจนแน่นอนคือประกอบด้วยประธาน		
รองประธาน เทร็ดูติก และสมาชิก เป็นต้น	66	79.5
ไม่มีโครงสร้างที่ชัดเจนแน่นอน	14	16.9
อื่น ๆ (ระบบอาวุโส, แบบเพื่อนและแบบพี่น้อง)	3	3.6
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่เป็นกลุ่มขนาดเล็กซึ่งมีสมาชิกไม่เกิน 100 คน จำนวน 46 กลุ่ม หรือร้อยละ 55.4 และส่วนมากมีโครงสร้างที่ชัดเจนแน่นอนคือประกอบด้วยประธาน รองประธาน เทร็ดูติกและสมาชิก เป็นต้น จำนวน 66 กลุ่ม หรือร้อยละ 79.5

ตารางที่ 3 ลักษณะสมาชิกและการได้มาของสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลักษณะและการได้มาของสมาชิกกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม		
มาจากภูมิลาเนาเดียวกัน	20	24.1
มาจากโรงเรียนเดียวกัน	24	28.9
ศึกษาอยู่ในคณะหรือสาขาวิชาเดียวกัน	4	4.8
นักศึกษาทั่วไปที่สนใจเป็นสมาชิกกลุ่ม	27	32.5
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	8	9.6
รวม	83	100.0
2. การได้มาของประธาน รองประธานและกรรมการกลุ่ม		
เลือกตั้งโดยสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	65	78.3
แต่งตั้งมาจากรุ่นพี่	2	2.4
คัดเลือกตามความเหมาะสม	14	16.9
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	2	2.4
รวม	83	100.0
3. การได้มาของสมาชิกกลุ่มทั่วไป		
มารวมตัวกันเอง	19	22.9
ชักชวนกันมา	20	24.1
มีการรับสมัครสมาชิกโดยทั่วไป	3	3.6
มีการรับน้อง เพื่อให้สมัครเป็นสมาชิก	32	38.6
อื่น ๆ (พบกันในชั้นเรียน และ เรียนวิชาเดียวกัน)	9	10.8
รวม	83	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าลักษณะสมาชิกของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหลายลักษณะที่มีจำนวนกลุ่มใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เป็นนักศึกษาทั่วไปที่สนใจเป็นสมาชิกกลุ่ม 27 กลุ่ม หรือร้อยละ 32.5 เป็นนักศึกษามาจากโรงเรียนเดียวกัน 24 กลุ่มหรือร้อยละ 28.9 และเป็นนักศึกษามาจากภูมิภาคเดียวกัน 20 กลุ่ม หรือร้อยละ 24.1 ส่วนที่ศึกษาอยู่ในคณะหรือสาขาเดียวกันมีน้อยเพียง 4 กลุ่ม หรือร้อยละ 4.8 เท่านั้น

สำหรับการได้มาของประธาน รองประธานและกรรมการกลุ่มนั้น ส่วนมากมีการเลือกตั้งโดยสมาชิกทุกคนในกลุ่ม 65 กลุ่ม หรือร้อยละ 78.3 ส่วนที่มีการแต่งตั้งมาจากรุ่นพี่นั้นมีน้อยเพียง 2 กลุ่ม หรือร้อยละ 2.4 เท่านั้น

ถ้าจะกล่าวถึงการได้มาของสมาชิกกลุ่มโดยทั่วไปนั้น ส่วนใหญ่มีการรับน้องเพื่อให้สมัครเป็นสมาชิก 32 กลุ่ม หรือร้อยละ 38.6 น้อยที่สุดเพียง 3 กลุ่มหรือร้อยละ 3.6 มีการรับสมัครสมาชิกโดยทั่วไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ลักษณะความเป็นมาของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ความเป็นมาของกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้ริเริ่มก่อตั้งกลุ่ม		
รุ่นพี่	68	81.9
เพื่อน ๆ ในกลุ่มร่วมกัน	5	6.0
รุ่นพี่และเพื่อน ๆ ในกลุ่มร่วมกัน	9	10.8
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	1	1.2
รวม	83	100.0
2. ระยะเวลาในการดำเนินการของกลุ่ม		
ไม่ถึง 1 ปี	3	3.6
1 - 3 ปี	16	19.6
4 - 6 ปี	16	19.3
7 - 10 ปี	42	50.6
ไม่ทราบ	6	7.2
รวม	83	100.0
3. การได้มาของสถานที่จัดตั้งกลุ่ม		
จองซุ้มที่มหาวิทยาลัยจัดสร้างไว้	21	25.3
จองที่ว่างแล้วสร้างซุ้มขึ้นเอง	27	32.5
ขออนุญาตมหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษร	22	26.5
กำลังดำเนินการขออนุญาต	2	2.4
อื่น ๆ (ได้สถานที่ต่อมาจากรุ่นพี่)	11	13.3
รวม	83	100.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความเป็นมาของกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
4. ความเป็นมาหรือเหตุผลของการรวมกลุ่ม		
แยกตัวมาจากกลุ่มเดิม	11	8.2
เป็นที่รวมของนักศึกษาที่มาจากภูมิภาคเดียวกัน	33	24.6
เป็นที่รวมของนักศึกษาที่มาจากสถาบันเดียวกัน	55	41.0
เป็นที่รวมของนักศึกษาที่สนใจทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน	30	22.4
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	5	3.7
รวม	134	100.0

หมายเหตุ : ข้อ 4 สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ จำนวน N จึงมากกว่า 83

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนมากจะก่อตั้งโดยรุ่นที่ มีจำนวน 68 กลุ่ม หรือร้อยละ 81.9 และมีระยะเวลาดำเนินการมานานประมาณ 7-10 ปี 42 กลุ่มหรือร้อยละ 50.6 กลุ่มที่ตั้งใหม่โดยดำเนินการมาไม่ถึง 1 ปีนั้น มีน้อยมากเพียง 3 กลุ่ม หรือร้อยละ 3.6 เท่านั้น

สำหรับสถานที่ในการตั้งกลุ่มนั้นเป็นหลายลักษณะใกล้เคียงกัน คือ จอ่งที่ว่างแล้ว สร้างขึ้นเอง 27 กลุ่มหรือร้อยละ 32.5 ซอนุนุฏาตมมหาวิทยาลัยเป็นลายลักษณ์อักษร 22 กลุ่ม หรือร้อยละ 26.5 และจอนุ้มนที่มหาวิทยาลัยจัดสร้างไว้ 21 กลุ่ม หรือร้อยละ 25.3

ส่วนความเป็นมาหรือเหตุผลของการมารวมกลุ่มกันนั้น ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เป็นที่รวมของนักศึกษาที่มาจากสถาบันเดียวกัน 55 กลุ่ม หรือร้อยละ 41 เหตุผลรองลงมาและมีจำนวนใกล้เคียงกันคือเป็นที่รวมของนักศึกษาจากภูมิภาคเดียวกัน และเป็นที่รวมของนักศึกษาที่สนใจทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน จำนวน 33 กลุ่มและ 30 กลุ่มหรือร้อยละ 24.6 และ 22.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ลักษณะการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

การดำเนินงานของกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. การดำเนินงานของกลุ่ม		
มีการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่ม	9	10.8
มีการวางแผนร่วมกันเฉพาะประธาน รองประธานและกรรมการกลุ่ม	20	24.1
มีการปรึกษาร่วมกันของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	45	54.2
ประธานตัดสินใจแล้วสั่งให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตาม อื่น ๆ (แล้วแต่สถานการณ์)	- 9	- 10.8
รวม	83	100.0
2. การประชาสัมพันธ์กลุ่ม		
ไม่มีการประชาสัมพันธ์	32	38.6
ติดโบสเตอร์เชิญชวน	11	13.3
เดินชักชวนเพื่อนในมหาวิทยาลัย	13	15.7
อื่น ๆ (จัดแนะแนวรุ่นน้อง, แจกแผ่นปลิว เป็นต้น)	27	32.5
รวม	83	100.0
3. การได้มาของงบประมาณในการดำเนินการ		
เรียจไรจากสมาชิก	60	39.5
ขอรับบริจาคโดยทั่วไป	9	5.9
ขอจากผู้อุปถัมภ์	21	13.8
จัดทัศนศึกษาออกสถานที่	11	7.2
จัดดนตรีหรืองานในวาระต่าง ๆ	11	7.2
ขายของ เช่น ขนม สติกเกอร์ ที่คั่นหนังสือ ดอกไม้ในวันรับปริญญาบัตร เป็นต้น	36	23.7
อื่น ๆ (ไม่ได้ระบุ)	4	2.6
รวม	152	100.0

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การดำเนินงานของกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
4. กลุ่มเคยดำเนินการดังต่อไปนี้		
เรียกร้องขอสวัสดิการต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัย	19	18.8
เสนอข้อต่อรองบางสิ่งบางอย่างต่อมหาวิทยาลัย	3	3.0
ร่วมกันคัดค้านการกระทำบางอย่างของมหาวิทยาลัย	12	11.9
เสนอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบางอย่างที่คิดว่า เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	29	28.7
อื่น ๆ (ไม่เคยเสนอข้อต่อรองต่อมหาวิทยาลัย)	38	37.6
รวม	101	100.0

หมายเหตุ : ข้อ 3 และ ข้อ 4 สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ จำนวน N จึงมากกว่า 83

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่มักมีการปรึกษาร่วมกันของสมาชิกทุกคนในกลุ่มก่อนที่จะมีการดำเนินงาน จำนวน 45 กลุ่ม หรือร้อยละ 54.2 และ ไม่มีการประชาสัมพันธ์กลุ่ม จำนวน 32 กลุ่ม หรือร้อยละ 38.6 ถ้ามีก็จะเป็นในลักษณะจัดแนะแนวรุ่นน้อง หรือแจกแผ่นปลิว จำนวน 27 กลุ่มคิดเป็นร้อยละ 32.5

สำหรับงบประมาณในการดำเนินงานนั้นส่วนใหญ่มักจะเรียกรายได้จากสมาชิกในกลุ่ม จำนวน 60 กลุ่ม หรือร้อยละ 39.5 รองลงมาก็คือ การขายของ เช่น ขนม สติกเกอร์ ที่คั่นหนังสือ ดอกไม้ในวันรับปริญญาบัตร เป็นต้น จำนวน 36 กลุ่ม หรือร้อยละ 23.7

ส่วนการเสนอข้อต่อรองของกลุ่มต่อมหาวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 38 กลุ่ม หรือร้อยละ 37.6 ถ้ามีบ้างก็เป็นการเสนอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบางอย่างที่คิดว่า เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม จำนวน 29 กลุ่ม หรือร้อยละ 28.7

ตารางที่ 6 วัตถุประสงค์การตั้งกลุ่ม ลักษณะกิจกรรมและการยอมรับ กลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ของการตั้งกลุ่ม		
เป็นสถานที่พักผ่อนและนัดพบก่อนหรือหลัง		
จากชั่วโมง เรียน	59	23.2
ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ (เช่น		
การปรับตัวและการเรียนในมหาวิทยาลัย)	57	22.4
เผยแพร่ชื่อเสียงและ เกียรติคุณของนักศึกษา		
และมหาวิทยาลัย	15	5.9
เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคี		
ระหว่างสมาชิก	59	23.2
สร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น	23	9.1
ทำกิจกรรมเฉพาะที่กลุ่มสนใจ เช่น กิจกรรม		
ทางศาสนา ออกค่ายอาสาพัฒนา เป็นต้น)	24	9.4
เป็นที่ติว หรือทบทวนวิชาต่าง ๆ	17	6.7
รวม	254	100.0
2. กิจกรรมเพื่อส่วนรวมที่กลุ่มปฏิบัติ		
ด้านวิชาการ	31	21.8
ด้านศิลปวัฒนธรรม	7	4.9
ด้านการเมือง	4	2.8
ด้านกีฬาและนันทนาการ	59	41.5
ด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์	26	18.3
ด้านศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรม	8	5.6
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	7	4.9
รวม	142	100.0

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
3. กลุ่มเป็นที่ยอมรับจาก		
กองกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง	7	8.4
องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง	3	3.6
สมาชิกภายในกลุ่ม	54	65.1
เพื่อนนักศึกษานมวิทยาลัย	9	10.8
อื่น ๆ (จากทุกฝ่ายที่เคยร่วมทำกิจกรรมด้วย)	10	12.0
รวม	83	100.0

หมายเหตุ : ข้อ 1 และข้อ 2 สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ จำนวน N จึงมากกว่า

83

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีวัตถุประสงค์ในการตั้งกลุ่มค่อนข้างกระจายมีหลายวัตถุประสงค์ที่เห็นพ้องต้องกันเป็นส่วนใหญ่เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและนัดพบก่อนหรือหลังจากชั่วโมงเรียน และเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีระหว่างสมาชิกซึ่งมีจำนวนกลุ่มเท่ากันคือ 59 กลุ่ม หรือร้อยละ 23.2 รองลงมาก็เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ เช่นการปรับตัวและการเรียนในมหาวิทยาลัยจำนวน 57 กลุ่ม หรือร้อยละ 22.4

สำหรับกิจกรรมเพื่อส่วนรวมนั้น ส่วนมากจะเป็นด้านกีฬาและนันทนาการ 59 กลุ่ม หรือร้อยละ 41.5 ที่น้อยที่สุด เพียง 4 กลุ่ม หรือร้อยละ 2.8 คือกิจกรรมด้านการเมือง

การเป็นที่ยอมรับกลุ่มนั้นยังอยู่ในวงแคบคือส่วนใหญ่เป็นการยอมรับของสมาชิกภายในกลุ่มเท่านั้นมีจำนวน 54 กลุ่มหรือร้อยละ 65.1 ส่วนเป็นที่ยอมรับขององค์การนักศึกษานั้นน้อยมากมีเพียง 3 กลุ่ม หรือร้อยละ 3.6 เท่านั้น

ตารางที่ 7 เหตุผลของการไม่เข้าร่วมชมรม ปัญหาและความต้องการของกลุ่มนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1. เหตุผลที่ไม่เข้าร่วมกับชมรม		
ต้องการความเป็นอิสระ	46	38.3
ไม่สามารถทำกิจกรรมได้ตามความต้องการ	19	15.8
ชมรมมีระเบียบและกฎเกณฑ์มากเกินไป	8	6.7
อุดมการณ์ต่างกัน	28	23.3
อื่นๆ (ชมรมมีผลประโยชน์แอบแฝง, ต้องการเรียน, ไม่มีเวลา)	19	15.8
รวม	120	100.0
2. ปัญหาในการดำเนินงาน		
ไม่มี	16	13.2
ขาดสมาชิกในการดำเนินการ	13	10.7
ขาดงบประมาณในการดำเนินการ	56	46.3
ขาดความร่วมมือจากมหาวิทยาลัย	24	19.8
ขาดสถานที่ในการดำเนินการ	7	5.8
อื่นๆ (การร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มยังไม่ดีพอ)	5	4.1
รวม	121	100.0
3. ความต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุน		
การยอมรับอย่างเป็นทางการ	18	12.7
ออกระเบียบในการจัดตั้งกลุ่ม	6	4.2
ช่วยเหลือด้านสถานที่ในการก่อตั้งกลุ่ม	7	4.9
ช่วยเหลือด้านงบประมาณ	54	38.0
อำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม	53	37.3
อื่นๆ (พอใจสภาพที่เป็นอยู่แล้ว)	4	2.8
รวม	142	100.0

หมายเหตุ : ตารางที่ 7 ข้อ 1,2,3 สามารถตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบจำนวน N จึงมากกว่า 83

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเหตุผลในการไม่เข้าร่วมกับชมรม โดยส่วนใหญ่แล้วต้องการความเป็นอิสระ จำนวน 46 กลุ่ม หรือร้อยละ 38.3 ที่เป็นส่วนน้อยเพียง 8 กลุ่ม หรือร้อยละ 6.7 คือ ชมรมมีระเบียบและกฎเกณฑ์มากเกินไป

ส่วนปัญหาในการดำเนินงานของกลุ่มส่วนมากจะขาดงบประมาณจำนวน 56 กลุ่ม หรือร้อยละ 46.3 ปัญหาอื่น ๆ คือการร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มยังไม่ดีพอนั้น มี 5 กลุ่ม หรือร้อยละ 4.1

สำหรับความต้องการให้มหาวิทยาลัยสนับสนุนกลุ่มนั้นที่มีจำนวนกลุ่มใกล้เคียงกันคือ ความช่วยเหลือด้านงบประมาณ และการอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม มีจำนวน 54 กลุ่ม และ 53 กลุ่ม หรือร้อยละ 38 และ 37.3 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้แทนกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม และนักศึกษาอื่นในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนกลุ่ม)
1. พัฒนาให้ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยดีขึ้น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอก	16
2. เผยแพร่เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยโดยออกค่ายอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือผู้อื่น	15
3. สนับสนุนกิจกรรมของมหาวิทยาลัยแล้วแต่โอกาส	10
4. เป็นศูนย์รวมของนักศึกษาเพื่อทำให่มหาวิทยาลัยเป็นปึกแผ่น	6
5. รวบรวมข้อมูล และข่าวสารของมหาวิทยาลัยทำให้สมาชิกในกลุ่มและเพื่อนนักศึกษาทั่วไปรู้จักมหาวิทยาลัยดีขึ้น และมีความผูกพันกับมหาวิทยาลัย	4
6. อยู่กันอย่างสงบและสันติเพื่อไม่ให่มหาวิทยาลัยเดือดร้อน	3
7. คัดค้านโดยร่วมกันลงประชามติในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยทำสิ่งที่ขัดต่อประโยชน์ของส่วนรวม	3
8. ช่วยกันรักษาความสะอาดบริเวณรอบ ๆ ชั้ม คกแต่ง เพื่อให้สวยงาม	3
9. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย	2
10. กลุ่มเป็นส่วนหนึ่งในการออกเสียงเลือกตั้ง	1
11. ช่วยให่มหาวิทยาลัยมีบัณฑิตที่มีคุณภาพ	1

จากตารางที่ 8 พบว่าบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยนั้น มีหลายอย่างด้วยกัน แต่ที่อยู่ในจำนวนกลุ่มใกล้เคียงคือ กลุ่มนักศึกษาสามารถพัฒนาให้ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยดีขึ้น เพื่อเป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอก มีจำนวน 16 กลุ่ม รองลงมาก็คือ กลุ่มสามารถเผยแพร่เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยโดยการออกค่ายอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ ช่วยเหลือผู้อื่น จำนวน 15 กลุ่ม

ส่วนบทบาทที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ากลุ่มของตนมีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยแต่มีจำนวนน้อย กลุ่มคือ กลุ่มสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการออกเสียง เลือกตั้ง และกลุ่มสามารถช่วยให้มหาวิทยาลัยมีบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีจำนวนอย่างละ 1 กลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 พบบาทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อตนเอง และสมาชิกกลุ่ม

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนกลุ่ม)
1. ทำให้เกิดความสามัคคีและสร้างความสัมพันธ์อันดีของสมาชิกในกลุ่ม	42
2. ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน การปรับตัวและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย	29
3. เป็นที่พักผ่อนของสมาชิกกลุ่มโดยมีกิจกรรมสันทนาการ	17
4. ได้ประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในชีวิตข้างหน้า	13
5. ฝึกการทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม	8
6. ทำให้พบเพื่อนใหม่และรู้จักกับบุคคลหลายประเภท	8
7. ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้สมาชิกในกลุ่มและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน	7

จากตารางที่ 9 พบว่าพบบาทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อตนเองและสมาชิกกลุ่มที่มีจำนวนกลุ่มมากที่สุดถึง 42 กลุ่ม คือ กลุ่มทำให้เกิดความสามัคคีและสร้างความสัมพันธ์อันดีของสมาชิกกลุ่ม รองลงมาจำนวน 29 กลุ่ม คิดว่ากลุ่มของตนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน การปรับตัวและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ที่มีจำนวนกลุ่มน้อยที่สุดจำนวน 7 กลุ่ม คิดว่ากลุ่มสามารถช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้สมาชิกในกลุ่ม และให้กำลังใจซึ่งกันและกันได้

ตารางที่ 10 บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อนักศึกษาอื่นในมหาวิทยาลัย

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนกลุ่ม)
1. ให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ แนะนำการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และให้ความรู้ด้านวิชาการโดยมีบอร์ดตั้งไว้	24
2. ให้ความเป็นมิตร สร้างความสัมพันธ์อันดี และทำให้เกิดความสามัคคีกับเพื่อนนักศึกษามหาวิทยาลัยเดียวกัน	19
3. เป็นที่พักผ่อนของนักศึกษาทุกคนและมีโครงการให้นักศึกษาได้ร่วมเพื่อผ่อนคลายจากการเรียน	7
4. ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และช่วยให้นักศึกษาสำนึกในหน้าที่ของการช่วยเหลือสังคม	6
5. ทำให้มีเพื่อนที่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	6
6. เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักศึกษาอื่น ๆ	2

จากตารางที่ 10 บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผู้แทนกลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อนักศึกษาอื่นในมหาวิทยาลัย คือ สามารถให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ แนะนำการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยและให้ความรู้ด้านวิชาการโดยมีบอร์ดตั้งไว้ จำนวน 24 กลุ่ม รองลงมาจำนวน 19 กลุ่ม ที่คิดว่ากลุ่มของตน สามารถให้ความเป็นมิตร สร้างความสัมพันธ์อันดีและทำให้เกิดความสามัคคีกับเพื่อนนักศึกษามหาวิทยาลัยเดียวกัน

ส่วนบทบาทที่ผู้แทนกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงคิดว่ากลุ่มของตนมีประโยชน์ต่อนักศึกษาอื่นในมหาวิทยาลัย มีจำนวนกลุ่มน้อยที่สุดคือ 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักศึกษาอื่น

ตอนที่ 2

1. วิเคราะห์สถานการณ์ส่วนตัวของสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (ตารางที่ 11 - ตารางที่ 14)
2. วิเคราะห์บทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามลักษณะของกิจกรรม (ตารางที่ 15 - ตารางที่ 21)
3. วิเคราะห์บทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามลักษณะของกลุ่ม (ตารางที่ 22 - ตารางที่ 28)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตารางที่ 11 สถานภาพส่วนตัวของสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	417	57.6
หญิง	307	42.4
รวม	724	100.0
2. ภูมิลำเนาเดิม		
ภาคกลาง	376	51.9
ภาคเหนือ	57	7.9
ภาคใต้	131	18.1
ภาคตะวันออก	47	6.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	113	15.6
รวม	724	100.0
3. ที่พักขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง		
กรุงเทพฯ	645	89.1
ต่างจังหวัด	79	10.9
รวม	724	100.0
4. สถานที่พักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน		
บ้านบิดามารดา	317	43.8
บ้านญาติ	141	19.5
บ้านเช่า หรือหอพัก	243	33.6
อื่น ๆ (บ้านส่วนตัว, วัด และที่ทำการกลุ่ม)	23	3.2
รวม	724	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่าสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเพศชาย 417 คน หรือร้อยละ 57.6 และเพศหญิง 307 คน หรือร้อยละ 42.4 ส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง จำนวน 376 คน หรือร้อยละ 51.9 รองลงมาคือ ภาคใต้จำนวน 131 คน หรือร้อยละ 18.1 ส่วนมากจะพักอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวน 645 คน หรือร้อยละ 89.1 และสถานที่พักจะเป็นบ้านของบิดามารดา จำนวน 317 คน หรือร้อยละ 43.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 สถานภาพทาง เศรษฐกิจของสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานภาพทาง เศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชีพบิดา (กรณีไม่มีบิดาให้ตอบอาชีพของผู้ปกครอง)		
ข้าราชการพลเรือน	151	20.9
ข้าราชการทหาร-ตำรวจ	66	9.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	58	8.0
ธุรกิจเอกชน หรือธุรกิจส่วนตัว	276	38.1
เกษตรกรกรรม	110	15.2
ค้าขาย	26	3.6
รับจ้าง	27	3.7
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	10	1.4
รวม	724	100.0
2. รายได้บิดา หรือผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	159	22.0
ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท	378	52.2
ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท	112	15.4
สูงกว่า 15,000 บาท	75	10.4
รวม	724	100.0
3. อาชีพของท่าน		
ไม่มีอาชีพ	681	94.0
ข้าราชการพลเรือน	4	0.6
ข้าราชการทหาร - ตำรวจ	3	0.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	0.7
ธุรกิจเอกชน หรือธุรกิจส่วนตัว	18	2.5
เกษตรกรกรรม	1	0.1
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	12	1.7
รวม	724	100.0

ตารางที่ 12 (ต่อ)

สถานภาพทาง เศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
4. รายได้ของนักศึกษาเฉลี่ยเดือนละ		
ไม่มีรายได้	681	94.1
ต่ำกว่า 1,000 บาท	6	0.8
ระหว่าง 1,000 - 2,000 บาท	14	1.9
ระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท	10	1.4
ระหว่าง 3,001 - 4,000 บาท	8	1.1
สูงกว่า 4,000 บาท	5	0.7
รวม	724	100.0
5. สำหรับนักศึกษาผู้ไม่มีอาชีพ ได้รับเงินจากบิดา หรือ ผู้ปกครองเดือนละ		
ไม่ได้รับเงินจากบิดา หรือผู้ปกครอง	26	3.6
ต่ำกว่า 1,000 บาท	141	19.5
ระหว่าง 1,000 - 2,000 บาท	412	56.9
ระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท	127	17.5
ระหว่าง 3,001 - 4,000 บาท	10	1.4
สูงกว่า 4,000 บาท	8	1.1
รวม	724	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่าสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบิดา หรือผู้ปกครองทางธุรกิจส่วนตัว จำนวน 276 คน หรือร้อยละ 38.1 มีรายได้ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 378 คน หรือร้อยละ 52.2

สำหรับตัวนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ และรายได้ จำนวน 681 หรือร้อยละ 94.1 และสำหรับผู้ไม่มีอาชีพจะได้รับเงินจากบิดา หรือผู้ปกครองเฉลี่ยเดือนละ 1,000 - 2,000 บาท จำนวน 412 คน หรือร้อยละ 56.9

ตารางที่ 13 สถานภาพทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงของสมาชิกกลุ่มนักศึกษา
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
1. คณะที่ศึกษา		
นิติศาสตร์	161	22.2
บริหารธุรกิจ	260	35.9
มนุษยศาสตร์	62	8.6
ศึกษาศาสตร์	38	5.2
วิทยาศาสตร์	76	10.5
รัฐศาสตร์	69	9.5
เศรษฐศาสตร์	58	8.0
รวม	724	100.0
2. ระยะเวลาที่ศึกษามาแล้วในมหาวิทยาลัย		
น้อยกว่า 1 ปี	76	10.5
1-2 ปี	266	36.7
3-4 ปี	295	40.7
5-6 ปี	71	9.8
6 ปีขึ้นไป	16	2.2
รวม	724	100.0
3. ลักษณะการลงทะเบียนเรียน		
ทุกภาคเรียนติดต่อกัน	669	92.4
ไม่แน่นอน	55	7.6
รวม	724	100.0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

สถานภาพการศึกษานมทววิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
4. จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนในภาคเรียนที่ผ่านมา		
1 - 6 หน่วยกิต	24	3.3
7 -15 หน่วยกิต	101	14.0
16-24 หน่วยกิต	570	78.7
24 หน่วยกิตขึ้นไป	29	4.0
รวม	724	100.0
5. ขณะนี้มีหน่วยกิตสะสม		
ต่ำกว่า 15 หน่วยกิต	34	4.7
15-30 หน่วยกิต	64	8.8
31-45 หน่วยกิต	74	10.2
46-60 หน่วยกิต	107	14.8
61-75 หน่วยกิต	95	13.1
76-90 หน่วยกิต	103	14.2
91-105 หน่วยกิต	96	13.3
106-120 หน่วยกิต	74	10.2
สูงกว่า 120 หน่วยกิต	77	10.6
รวม	724	100.0
6. ลักษณะการเรียน		
มาเรียนประจำ	320	44.2
มาเรียนเป็นครั้งคราว	374	51.7
ไม่เคยมาเรียนเลย	30	4.1
รวม	724	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่าสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจมีจำนวน 260 คน หรือร้อยละ 35.9 รองลงมาคือคณะนิติศาสตร์ จำนวน 161 คน หรือร้อยละ 22.2 โดยใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงประมาณ 3-4 ปีแล้ว 295 คนหรือร้อยละ 40.7

สำหรับการลงทะเบียนเรียนส่วนมากจะลงทะเบียนเรียนทุกภาคเรียนติดต่อกัน จำนวน 669 คน หรือร้อยละ 92.4

สำหรับจำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ประมาณ 16-24 หน่วยกิต จำนวน 570 คน หรือร้อยละ 78.7

ส่วนหน่วยกิตสะสมของสมาชิกกลุ่มนั้น จำนวน 107 คน หรือร้อยละ 14.8 มีหน่วยกิตสะสม 46-60 หน่วยกิต รองลงมาจำนวน 103 คน มีหน่วยกิตสะสม 76-90 หน่วยกิต และมีหน่วยกิตสะสมต่ำกว่า 15 หน่วยกิต มีเพียง 34 คน หรือร้อยละ 4.7 เท่านั้น

ลักษณะการมาเรียนของสมาชิกกลุ่มนักศึกษาที่มาเรียนเป็นครั้งคราว มีจำนวน 374 คน หรือร้อยละ 51-7 รองลงมาคือ มาเรียนประจำ 324 คน หรือร้อยละ 44.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่มของสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
1. เหตุผลการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม		
ต้องการเพื่อน	291	40.2
ต้องการทำกิจกรรมที่ตนสนใจ	129	17.8
ต้องการความช่วยเหลือเพื่อการปรับตัวในด้านต่าง ๆ	168	23.2
อื่น ๆ (ต้องการผ่อนคลาย, ต้องการที่พักหลังชั่วโมงเรียน และข้อขัดแย้งรวมกัน)	136	18.8
รวม	724	100.0
2. การใช้เวลาอยู่ในกลุ่มสัปดาห์ละ		
1 วัน	43	5.9
2 วัน	60	8.3
3 วัน	151	20.9
4 วัน	125	17.3
5 วัน	218	30.1
6 วัน	62	8.6
ทุกวัน	64	8.8
รวม	724	100.0
3. จำนวนกลุ่มที่เป็นสมาชิกอยู่		
1 กลุ่ม	446	61.6
2 กลุ่ม	158	21.8
3 กลุ่ม	53	7.3
มากกว่า 3 กลุ่ม	67	9.3
รวม	724	100.0

ตารางที่ 14 (ต่อ)

สถานภาพการ เป็นสมาชิกกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
4. เพื่อนสนิทที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย		
ไม่มี	17	2.3
1 คน	34	4.7
2 คน	59	8.1
3 คน	70	9.7
มากกว่า 3 คน	544	75.1
รวม	724	100.0
5. ลักษณะของ เพื่อนสนิท		
สนิทกันมาก่อนเพราะมาจากโรงเรียนเดียวกัน	322	44.5
สนิทกันมาก่อนเพราะมาจากภูมิลำเนาเดียวกัน	196	27.0
มาสนิทกันเมื่อ เข้ามาอยู่ในกลุ่มเดียวกัน	204	28.2
อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	2	0.3
รวม	724	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 14 พบว่าสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีเหตุผลในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่คือ ต้องการเพื่อน จำนวน 291 คน หรือร้อยละ 40.2 รองลงมาเพราะต้องการความช่วยเหลือเพื่อการปรับตัวในด้านต่าง ๆ 168 คน หรือร้อยละ 23.2

สำหรับการใช้เวลาในกลุ่ม ส่วนใหญ่สัปดาห์ละ 5 วัน จำนวน 218 คน หรือ 30.1 รองลงมาประมาณสัปดาห์ละ 3 วัน และ 4 วัน จำนวน 151 คน และ 125 คน หรือร้อยละ 20.9 และ 17.3 ตามลำดับ

จำนวนกลุ่มซึ่งนักศึกษาเป็นสมาชิกอยู่ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นสมาชิกอยู่เพียง 1 กลุ่ม เท่านั้น จำนวน 446 คน หรือร้อยละ 61.6 มีจำนวนน้อยที่เป็นสมาชิกกลุ่มถึง 3 กลุ่ม จำนวน 53 คน หรือร้อยละ 7.3

จำนวนเพื่อนสนิทในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะมีมากกว่า 3 คน จำนวน 544 คน หรือร้อยละ 75.1 ส่วนที่ไม่มีเพื่อนสนิทเลยนั้น มีเพียง 17 คน หรือร้อยละ 2.3 สำหรับลักษณะของเพื่อนสนิทนั้น สนิทกันมาก่อนเพราะมาจากโรงเรียนเดียวกัน จำนวน 322 คน หรือร้อยละ 44.5 รองลงมาจำนวน 204 คน หรือร้อยละ 28.2 มาสนิทกัน เมื่อเข้ามาอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. วิเคราะห์บทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกิจกรรม

ตารางที่ 15 บทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงตามลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
บทบาทด้านวิชาการ			
1. การจัดติววิชาพื้นฐานทั่วไป	2.33	1.24	น้อย
2. การจัดติววิชาเอก	2.30	1.18	น้อย
3. การจัดติววิชาโท	2.11	1.03	น้อย
4. การจัดพิมพ์เอกสารประกอบรายวิชา	2.33	1.23	น้อย
5. การให้ยืมเอกสารประกอบการเรียน	2.99	1.34	ปานกลาง
6. การให้บริการแลกเปลี่ยนเอกสารประกอบการเรียน	2.95	1.32	ปานกลาง
7. การจัดแนะนำการลงทะเบียนเรียน	2.99	1.34	ปานกลาง
8. การแนะนำเกี่ยวกับการสอบ	2.71	1.25	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.66	.85	ปานกลาง
9. สรุปผลโดยทั่วไปแล้วกลุ่มประสบความสำเร็จในบทบาทด้านวิชาการ	2.68	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.66 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดตามลักษณะของกิจกรรมของกลุ่มแล้ว จะเห็นว่า มีทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ มีกิจกรรมประมาณ 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา รวมถึงได้ตั้งนี้ กิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมี 4 ข้อ แต่ที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่นในระดับเดียวกันคือ การให้ยืมเอกสารประกอบการเรียน และการจัดแนะนำการลงทะเบียนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.99

ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยมี 4 ข้อ และข้อที่ปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดตัววิชาโท โดยมีค่าเฉลี่ย 2.11

สำหรับความสำเร็จในบทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนั้น นักศึกษาประเมินภาพรวมของกลุ่มของตนว่ามีความสำเร็จในด้านนี้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.68

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมด้านวิชาการอื่น ๆ ที่บางกลุ่มปฏิบัติคือ จัดแนะแนวการศึกษาและอาชีพ พร้อมทั้งแนวทางในการศึกษาต่อ แนะนำด้านการเรียนในมหาวิทยาลัยเปิด เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรม	ภายในมหาวิทยาลัย			ภายนอกมหาวิทยาลัย			
	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์	
บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม							
1. การจัดกิจกรรมตามเทศกาลประจำปี (เช่น ไหว้ครู ปี่พาทย์ สงกรานต์ ลอยกระทง แห่เทียนเข้าพรรษา เป็นต้น)	2.58	1.32	ปานกลาง	2.45	1.31	น้อย	
2. การจัดนิทรรศการในโอกาสต่าง ๆ (เช่น วันแม่ วันเด็ก เป็นต้น)	2.22	1.15	น้อย	2.13	1.16	น้อย	
3. การจัดการแสดง (เช่น ดนตรี นาฏศิลป์ ละคร ลิเก เป็นต้น)	2.27	1.20	น้อย	2.21	1.24	น้อย	
4. การจัดการประกวด และ แข่งขัน (เช่น แต่งคำประพันธ์ ใต้วาที ประกวดบทความ คิววัญ เป็นต้น)	2.32	1.29	น้อย	2.06	1.15	น้อย	
	เฉลี่ย	2.45	.98	น้อย	2.20	1.04	น้อย
5. สรุปโดยทั่วไปแล้วกลุ่มประสบความสำเร็จในบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม	2.03	1.05	น้อย	2.03	1.05	น้อย	
	เฉลี่ยรวม	$\bar{X} = 2.34$	SD = .92	ระดับเกณฑ์ =		น้อย	

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.34 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 2 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดในกิจกรรมของกลุ่มแล้วมีบางกิจกรรมที่ปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลางคือมีกิจกรรม ประมาณ 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมารวมอยู่ด้วย ซึ่งกล่าว ได้ดังนี้ คือ กิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยมี 4 ข้อ แต่มี กิจกรรมที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่น ในระดับเดียวกันคือ การจัดกิจกรรมตามเทศกาลประจำปี เช่น ไหว้ครู ปีนม สรงกรานต์ ลอยกระทง แห่เทียนเข้าพรรษา เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.45 ซึ่งเป็นกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย และกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดการประกวด และ แข่งขัน เช่น แต่งคำประพันธ์ ใ้คว้าที่ ประกวดบทความ และคำขวัญ เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.06 ซึ่งเป็นกิจกรรมภายนอกมหาวิทยาลัย

ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.58 ซึ่งเป็นกิจกรรมเดียว ของบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมคือ การจัดกิจกรรมตามเทศกาลประจำปี ซึ่งเป็นกิจกรรมภายใน มหาวิทยาลัย

สำหรับความสำเร็จในบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนั้น นักศึกษาประเมินภาพรวมของกลุ่มของตนว่ามีความสำเร็จในด้านนี้ทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับ น้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.03

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 บทบาทด้านการเมืองของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม
ลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
บทบาทด้านการเมือง			
1. การเลือกตั้งองค์การนักศึกษา	2.90	1.25	ปานกลาง
2. การเลือกตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย	3.02	1.25	ปานกลาง
3. การเลือกตั้งภายนอกมหาวิทยาลัย	2.67	1.21	ปานกลาง
4. การเกี่ยวข้องกับพรรคนักศึกษาในมหาวิทยาลัย	2.46	1.20	น้อย
5. การเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองนอกมหาวิทยาลัย	2.38	1.16	น้อย
6. การรณรงค์เพื่อการเลือกตั้งของพรรคนักศึกษา	2.35	1.24	น้อย
7. การรณรงค์เพื่อการเลือกตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย	2.47	1.28	น้อย
8. การรณรงค์เพื่อการเลือกตั้งภายนอกมหาวิทยาลัย	2.28	1.17	น้อย
9. การขึ้นเวทีทางการเมืองแก่นักศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย	2.31	1.23	น้อย
10. การขึ้นเวทีทางการเมืองแก่ประชาชนนอก มหาวิทยาลัย	2.25	1.22	น้อย
11. การเป็นแนวร่วมทางการเมืองแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัย	2.25	1.20	น้อย
12. การจัดอภิปรายทางการเมืองในมหาวิทยาลัย	2.28	1.19	น้อย
13. การจัดอภิปรายทางการเมืองนอกมหาวิทยาลัย	2.14	1.13	น้อย
14. การเผยแพร่เอกสารทางการเมืองแก่นักศึกษา ในมหาวิทยาลัย	2.28	1.19	น้อย
15. การเผยแพร่เอกสารทางการเมืองแก่ประชาชน ภายนอกมหาวิทยาลัย	2.15	1.18	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.70	.81	ปานกลาง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม	X	SD	ระดับเกณฑ์
16.สรุปโดยทั่วไปแล้วกลุ่มประสบความสำเร็จใน บทบาทด้านการเมือง	2.04	1.08	น้อย

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบทบาทด้านการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.70 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดงานกิจกรรมของกลุ่มแล้ว จะเห็นว่าทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือมีกิจกรรม ประมาณ 2 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา รวมอยู่ด้วย ซึ่งกล่าวได้ดังนี้ กิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมี 3 ข้อ แต่มีข้อที่ปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นในระดับเดียวกันคือ การเลือกตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.02

ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อยมีหลายกิจกรรมด้วยกัน แต่ที่ปฏิบัติน้อยที่สุดในระดับเดียวกันคือ การเผยแพร่เอกสารทางการเมืองแก่ประชาชนภายนอกมหาวิทยาลัย และการจัดอภิปรายทางการเมืองนอกมหาวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.15 และ 2.14 ตามลำดับ

สำหรับความสำเร็จในบทบาทด้านการเมืองของกลุ่มนั้น นักศึกษาประเมินภาพรวมของกลุ่มของตนว่ามีความสำเร็จในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.04

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมด้านการเมืองอื่น ๆ ที่บางกลุ่มปฏิบัติ คือต่อต้าน และเคลื่อนไหวทันทีที่เห็นว่ามหาวิทยาลัยทำแล้วไม่ถูกต้อง มีการจัดสัมมนาทางการเมืองแก่สมาชิกกลุ่ม และอภิปรายเกี่ยวกับนักการเมือง เป็นต้น

ตารางที่ 18 บทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม	X	SD	ระดับเกณฑ์
บทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์			
1. การออกค่ายอาสาพัฒนา	2.74	1.39	ปานกลาง
2. การรณรงค์และร่วมมือกันรักษาความสะอาด ภายในมหาวิทยาลัย	2.49	1.23	น้อย
3. การรณรงค์ และร่วมมือกันรักษาความสะอาด ภายนอกมหาวิทยาลัย	2.21	1.16	น้อย
4. การร่วมมือเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ	2.36	1.18	น้อย
5. การให้ความร่วมมือกับองค์การที่เกี่ยวข้อง ภายในมหาวิทยาลัย	2.34	1.14	น้อย
6. การชักชวนให้ร่วมกันบริจาคเครื่องอุปโภค และ บริโภคตามโอกาสภายในมหาวิทยาลัย	2.39	1.25	น้อย
7. การชักชวนให้ร่วมกันบริจาคเครื่องอุปโภค และ บริโภคตามโอกาสภายนอกมหาวิทยาลัย	2.28	1.21	น้อย
8. การชักชวนให้ร่วมกันบริจาคเครื่องอุปโภค และ บริโภคตามโอกาสเฉพาะสมาชิกในกลุ่ม	2.46	1.25	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.77	.97	ปานกลาง
9. สรุปโดยทั่วไปแล้วกลุ่มประสบความสำเร็จใน บทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์	2.32	1.23	น้อย

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.77 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดในกิจกรรมของกลุ่มแล้วจะเห็นว่า มีทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือมีกิจกรรม ประมาณ 2 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมาอยู่ด้วย ซึ่งกล่าวได้ดังนี้ คือกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง ได้แก่ การออกค่ายอาสาพัฒนา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.74

ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยมีหลายกิจกรรม แต่ที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่นในระดับเดียวกันก็คือ การรณรงค์ และร่วมมือกันรักษาความสะอาดภายในมหาวิทยาลัย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.49 รองลงมาคือการชักชวนให้ร่วมกันบริจาคเครื่องอุปโภคตามโอกาสเฉพาะในกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ย 2.46 และกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุดในระดับเดียวกันก็คือ การรณรงค์ร่วมมือกันรักษาความสะอาดภายนอกมหาวิทยาลัย

สำหรับความสำเร็จในบทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์นั้น นักศึกษาประเมินภาพรวมของกลุ่มของตนว่ามีความสำเร็จในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.32

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์อื่น ๆ ที่บางกลุ่มปฏิบัติ คือ สอนหนังสือชาวเขา ออกสำรวจชนบทที่ทางการทอดทิ้ง เพื่อจะได้ช่วยเหลือ จัดหาอุปกรณ์การศึกษา และจัดเลี้ยงอาหารเด็กยากจน เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 บทบาทด้านกีฬา และนันทนาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
บทบาทด้านกีฬา และนันทนาการ			
1. การจัดการแข่งขันกีฬาของสมาชิกภายในกลุ่ม	3.23	1.38	ปานกลาง
2. การจัดแข่งขันกีฬาภายในมหาวิทยาลัย	2.75	1.25	ปานกลาง
3. การจัดแข่งขันกีฬานอกมหาวิทยาลัย	2.22	1.17	น้อย
4. การจัดทำนักศึกษาให้กับสมาชิกภายในกลุ่ม	2.97	1.38	ปานกลาง
5. การจัดทำนักศึกษาให้กับนักศึกษภายในมหาวิทยาลัย	2.60	1.32	ปานกลาง
6. การจัดทำนักศึกษาให้กับบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย	2.37	1.29	น้อย
7. การร่วมกิจกรรมกับชมรมอื่น ๆ ภายใน มหาวิทยาลัย	2.43	1.19	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.79	.93	ปานกลาง
8. สรุปรายทั่วไปแล้วกลุ่มประสบความสำเร็จใน บทบาทด้านกีฬา และนันทนาการ	2.53	1.20	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านกีฬา และนันทนาการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.79 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดในกิจกรรมของกลุ่มแล้ว จะเห็นว่ามีทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ มีกิจกรรมประมาณ 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมาอยู่ด้วย ซึ่งกล่าวได้ดังนี้คือ กิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลางมี 4 ข้อแต่ที่ปฏิบัติมากกว่าข้ออื่นในระดับเดียวกันคือ การจัดแข่งขันกีฬาของสมาชิกภายในกลุ่มโดยมีค่าเฉลี่ย 3.23 รองลงมาก็คือ การจัดทัศนศึกษาให้กับสมาชิกภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 2.97

ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อยมี 3 ข้อ ซึ่งกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดแข่งขันกีฬาภายนอกมหาวิทยาลัยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.22

สำหรับความสำเร็จในบทบาทด้านกีฬา และนันทนาการของกลุ่มนั้น นักศึกษาประเมินภาพรวมของกลุ่มของตนว่ามีความสำเร็จในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.53

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมด้านกีฬา และนันทนาการอื่น ๆ ที่บางกลุ่มปฏิบัติคือ ช่วยจัดกีฬาของมหาวิทยาลัย และเล่นดนตรีเพื่อความบันเทิง เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 บทบาทด้านศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
บทบาทด้านศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรม			
1. การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา (เช่น วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา เป็นต้น)	2.25	1.23	น้อย
2. การจัดโครงการอบรมมารยาทในสังคมไทย	2.14	1.12	น้อย
3. การจัดโครงการอบรมคุณธรรม และจริยธรรม (เช่น นิมนต์พระมาเทศน์ เป็นต้น)	2.10	1.13	น้อย
4. การจัดให้มีการสัมมนาทางด้านคุณธรรม และ จริยธรรม	2.14	1.14	น้อย
5. การจัดให้มีการอภิปรายหรือสนทนา ทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม	2.06	1.10	น้อย
6. การเข้าร่วมโครงการธรรมทายาท	2.03	1.10	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.29	.99	น้อย
7. สรุปโดยทั่วไปแล้วกลุ่มประสบความสำเร็จใน บทบาทด้านศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรม	2.14	1.15	น้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรม อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.29 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณารายละเอียดของกิจกรรมของกลุ่มแล้ว พบว่า กิจกรรมที่ปฏิบัติมากกว่า กิจกรรมอื่นในระดับเดียวกันคือ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ย 2.25 และกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อยที่สุดในระดับเดียวกันคือ การเข้าร่วมโครงการธรรมทายาท มีค่าเฉลี่ย 2.03

สำหรับความสำเร็จในบทบาทด้านศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรมของกลุ่มนั้น นักศึกษาประเมินภาพรวมของกลุ่มของตนว่ามีความสำเร็จในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.14

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมด้านศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรม อื่น ๆ ที่บางกลุ่มปฏิบัติ คือ ไปโบสถ์ ไปวัด หรือไปมัสยิด ตักบาตรทุกวันพฤหัสบดีที่มหาวิทยาลัย และแนะนำให้นักศึกษารู้จักพระเจ้า เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 บทบาทด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามลักษณะของกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
บทบาทด้านอื่น ๆ			
1. การสนทนากันในเรื่องต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์	3.48	1.29	ปานกลาง
2. การชักชวนกันไปเดินตามห้างสรรพสินค้า	3.47	1.34	ปานกลาง
3. การชักชวนกันไปดูภาพยนตร์	3.47	1.39	ปานกลาง
4. การนัดแนะกันเพื่อไปเที่ยวตามจังหวัดต่าง ๆ	3.34	1.36	ปานกลาง
5. การเล่นเกมต่าง ๆ	3.51	1.36	มาก
6. การสังสรรค์เฮฮากัน	3.98	1.26	มาก
7. การดื่มสุรา	3.18	1.54	ปานกลาง
8. การเล่นการพนัน	2.79	1.57	ปานกลาง
9. การเล่นกีฬา	3.44	1.39	ปานกลาง
10. การเล่นดนตรี	3.10	1.39	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.48	.95	ปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.48 ซึ่งมีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายละเอียดตามลักษณะของกิจกรรมของกลุ่มแล้ว จะเห็นว่า มีทั้งกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือมีกิจกรรมประมาณ 4 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา รวมอยู่ด้วย ซึ่งกล่าวได้ดังนี้คือ กิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ การสังสรรค์เฮฮากัน และ การเล่นเกมต่าง ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.98 และ 3.51 ตามลำดับ

ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางนี้เมื่ออยู่หลายกิจกรรม กิจกรรมที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่นในระดับเดียวกันคือ การสนทนากันในเรื่องต่างๆ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.48 รองลงมาคือ การชักชวนกันไปเดินตามห้างสรรพสินค้า และชักชวนกันไปดูภาพยนตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.47 ส่วนกิจกรรมที่ปฏิบัติน้อยในระดับเดียวกันคือ การเล่นเกมพนัน มีค่าเฉลี่ย 2.79

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่บางกลุ่มปฏิบัติคือ ชักชวนกันเข้าชั้นเรียน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องต่าง ๆ ค่อยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในวิชาที่เรียนมา ชวนกันอ่านหนังสือ เลี้ยงปลา ปลูกต้นไม้ และรดน้ำต้นไม้รอบ ๆ ซุ้ม เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. วิเคราะห์บทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ตารางที่ 22 บทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	2.55	.85	ปานกลาง
2. กลุ่มโรงเรียน	2.47	.76	น้อย
3. กลุ่มทั่วไป	2.86	.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มทั่วไปและกลุ่มมาตุภูมิ มีบทบาทด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.86 และ 2.55 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีกิจกรรม 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา ส่วนกลุ่มโรงเรียน มีบทบาทด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 2.47 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย คือ มีกิจกรรม 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม
ลักษณะของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	2.35	1.02	น้อย
2. กลุ่มโรงเรียน	2.47	.94	น้อย
3. กลุ่มทั่วไป	2.86	.80	น้อย

จากตารางที่ 23 พบว่า ทั้งกลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียนและกลุ่มทั่วไป มีบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับน้อย คือ มีกิจกรรม 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.35, 2.15 และ 2.40 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 บทบาทด้านการเมืองของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะ
ของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	X	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	2.85	.76	ปานกลาง
2. กลุ่มโรงเรียน	2.44	.85	น้อย
3. กลุ่มทั่วไป	2.65	.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มมาตุภูมิ และกลุ่มทั่วไปมีบทบาทด้านการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง คือมีกิจกรรม 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.85 และ 2.65 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มโรงเรียน มีบทบาทด้านการเมืองในระดับน้อย คือมีกิจกรรม 2 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.44

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 บทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	2.80	.97	ปานกลาง
2. กลุ่มโรงเรียน	2.20	.89	น้อย
3. กลุ่มทั่วไป	2.94	.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปมีบทบาทด้านอาสาพัฒนาและ
บำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง มีกิจกรรม 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย
2.80 และ 2.94 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มโรงเรียนมีบทบาทด้านอาสาพัฒนา และบำเพ็ญประโยชน์
อยู่ในระดับน้อย มีกิจกรรม 2 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมาโดยมีค่าเฉลี่ย 2.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 มติบทด้านกีฬาและนันทนาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	X	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	2.84	.90	ปานกลาง
2. กลุ่มโรงเรียน	2.58	.99	ปานกลาง
3. กลุ่มทั่วไป	2.84	.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 พบว่า ทั้งกลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียนและกลุ่มทั่วไป มีมติบทด้านกีฬาและนันทนาการอยู่ในระดับปานกลางมีกิจกรรม 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมาโดยมีค่าเฉลี่ย 2.84, 2.58 และ 2.84 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 บทบาทด้านศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหงจำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	2.29	1.02	น้อย
2. กลุ่มโรงเรียน	2.27	1.15	น้อย
3. กลุ่มทั่วไป	2.31	.87	น้อย

จากตารางที่ 27 พบว่า ทั้งกลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียนและกลุ่มทั่วไป มีบทบาทด้านศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรมอยู่ในระดับน้อย มีกิจกรรม 2 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย 2.29, 2.27 และ 2.31 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 บทบาทด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

ลักษณะของกลุ่ม	\bar{X}	SD	ระดับเกณฑ์
1. กลุ่มมาตุภูมิ	3.48	.98	ปานกลาง
2. กลุ่มโรงเรียน	3.57	.98	มาก
3. กลุ่มทั่วไป	3.43	.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มโรงเรียนมีบทบาทด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก มีกิจกรรม 4 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.57 ส่วนกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปมีบทบาทด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง มีกิจกรรม 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีค่าเฉลี่ย 3.48 และ 3.43 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบบทบาทด้านต่าง ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม (ตารางที่ 29 - ตารางที่ 47)

ตารางที่ 29 การเปรียบเทียบบทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม โดยการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	6.24	3.12	2.41
ภายในกลุ่ม	536	692.87	1.29	
รวม	538	699.11		

จากตารางที่ 29 พบว่า บทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่มจากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเองแล้วมีบทบาทไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบบทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.64	2.32	3.27*
ภายในกลุ่ม	154	109.02	0.71	
รวม	156	113.66		

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 30 พบว่า บทบาทด้านวิชาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแต่ละกลุ่มแล้วจะ เห็นว่าไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

ตารางที่ 31 การเปรียบเทียบบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม โดยการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.80	0.90	0.82
ภายในกลุ่ม	364	397.93	1.09	
รวม	366	399.73		

จากตารางที่ 31 พบว่า บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มจากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง มีบทบาท
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.07	0.53	0.63
ภายในกลุ่ม	158	134.49	0.85	
รวม	160	135.56		

จากตารางที่ 32 พบว่า บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มแล้วไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบบทบาทด้านการเมืองของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม โดยการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	7.96	3.98	3.43*
ภายในกลุ่ม	433	502.37	1.16	
รวม	435	510.34		

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 33 พบว่า บทบาทด้านการเมือง ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของบทบาทด้านการเมือง ระหว่างกลุ่ม
นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมิน
ความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

กลุ่มประชากร	กลุ่มมาตุภูมิ ($\bar{X} = 2.17$)	กลุ่มโรงเรียน ($\bar{X} = 1.83$)	กลุ่มทั่วไป ($\bar{X} = 2.04$)
กลุ่มมาตุภูมิ	-	0.34*	0.13
กลุ่มโรงเรียน	-	-	-0.21
กลุ่มทั่วไป	-	-	-

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 34 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเพ่ ปรากฏว่า บทบาทด้าน
การเมืองของกลุ่มมาตุภูมิ แตกต่างกับกลุ่มโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
($p < .05$) โดยที่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาตุภูมิ สูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบบทบาทด้านการเมืองของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.34	1.67	2.61
ภายในกลุ่ม	146	93.22	0.64	
รวม	148	96.56		

จากตารางที่ 35 พบว่า บทบาททางการเมืองของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มแล้วไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม โดยการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	39.78	19.89	13.73***
ภายในกลุ่ม	549	795.18	1.45	
รวม	551	834.95		

*** ($p < .001$)

จากตารางที่ 36 พบว่า บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ระหว่างกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มจากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

กลุ่มประชากร	กลุ่มมาตุภูมิ ($X = 2.48$)	กลุ่มโรงเรียน ($X = 1.84$)	กลุ่มทั่วไป ($X = 2.46$)
กลุ่มมาตุภูมิ	-	0.64*	0.02
กลุ่มโรงเรียน	-	-	-0.62*
กลุ่มทั่วไป	-	-	-

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 37 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเพ่ ปรากฏว่าบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไป แตกต่างกับกลุ่มโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	16.42	8.21	9.34***
ภายในกลุ่ม	265	232.99	0.88	
รวม	267	249.42		

*** ($p < .001$)

จากตารางที่ 38 พบว่า บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ระหว่างกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

กลุ่มประชากร	กลุ่มมาตุภูมิ ($X = 2.80$)	กลุ่มโรงเรียน ($X = 2.20$)	กลุ่มทั่วไป ($X = 2.94$)
กลุ่มมาตุภูมิ	-	0.6*	-0.14
กลุ่มโรงเรียน	-	-	-0.74*
กลุ่มทั่วไป	-	-	-

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 39 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏว่าบทบาทด้านอาสาพัฒนาและการบำเพ็ญประโยชน์ของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปแตกต่างกับกลุ่มโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$) โดยที่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบบทบาทด้านกีฬาและนันทนาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	13.91	6.95	4.87**
ภายในกลุ่ม	586	836.63	1.43	
รวม	588	850.54		

** ($p < .01$)

จากตารางที่ 40 พบว่า บทบาททางด้านกีฬาและนันทนาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 41 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของบทบาทด้านกีฬาและนันทนาการระหว่างกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มจากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

กลุ่มประชากร	กลุ่มมาตุภูมิ ($\bar{X} = 2.61$)	กลุ่มโรงเรียน ($\bar{X} = 2.27$)	กลุ่มทั่วไป ($\bar{X} = 2.64$)
กลุ่มมาตุภูมิ	-	0.34*	-0.03
กลุ่มโรงเรียน	-	-	-0.37*
กลุ่มทั่วไป	-	-	-

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 41 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเพ่ ปรากฏว่าบทบาทด้านกีฬาและนันทนาการของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปแตกต่างกับกลุ่มโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบบทบาทด้านกีฬาและนันทนาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.50	1.25	1.44
ภายในกลุ่ม	222	192.23	0.87	
รวม	224	194.73		

จากตารางที่ 42 พบว่า บทบาทด้านกีฬาและนันทนาการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มแล้วไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 การเปรียบเทียบบทบาทด้านศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรม ของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	12.25	6.12	4.70**
ภายในกลุ่ม	325	432.30	1.30	
รวม	327	435.55		

** ($p < .01$)

จากตารางที่ 43 พบว่า บทบาทด้านศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรมของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 44 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของบทบาทด้านศาสนา ศิลธรรมและจริยธรรม ระหว่างกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

กลุ่มประชากร	กลุ่มมาตุภูมิ ($X = 2.03$)	กลุ่มโรงเรียน ($X = 1.90$)	กลุ่มทั่วไป ($X = 2.38$)
กลุ่มมาตุภูมิ	-	0.4	-0.35*
กลุ่มโรงเรียน	-	-	-0.48*
กลุ่มทั่วไป	-	-	-

* ($p < .05$)

จากตารางที่ 44 เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ ปรากฏว่าบทบาทด้านศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรมของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มโรงเรียนแตกต่างกับกลุ่มทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$) โดยมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไปสูงกว่า กลุ่มโรงเรียน

ตารางที่ 45 การเปรียบเทียบบทบาทด้านศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรมของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.04	0.02	0.02
ภายในกลุ่ม	194	191.79	0.99	
รวม	196	191.83		

จากตารางที่ 45 พบว่า บทบาทด้านศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม ของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามลักษณะของกลุ่มทั่วไปไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 การเปรียบเทียบบทบาทด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม จากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.93	0.97	0.50
ภายในกลุ่ม	683	1316.99	1.93	
รวม	685	1318.93		

จากตารางที่ 46 พบว่า บทบาทด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่มจากการประเมินความสำเร็จของกลุ่มตนเองแล้ว มีบทบาทไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 การเปรียบเทียบบทบาทด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.05	0.53	0.59
ภายในกลุ่ม	309	227.67	0.90	
รวม	311	278.72		

จากตารางที่ 47 พบว่า บทบาทด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำแนกตามลักษณะของกลุ่มแล้วไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษา จำนวน 20 คน สามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
<u>นโยบาย ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษา</u>	
1. เท่าที่ผ่านมามหาวิทยาลัยไม่มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษา เช่น ไม่มีระเบียบข้อบังคับในการก่อตั้งกลุ่มนักศึกษาเหมือนกับการก่อตั้งชมรมต่าง ๆ ไม่มีการสนับสนุนในด้านงบประมาณโดยตรงและ ไม่มีการติดตาม ผลการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษา แต่การจัดกิจกรรมของกลุ่มจะต้องขออนุมัติมหาวิทยาลัย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มลงนามรับรองโครงการโดยผ่านองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง	4
2. ควรให้เสรีภาพ แต่ให้อยู่ในขอบเขตของการทำงานกิจกรรมตามข้อบังคับของกิจกรรมนักศึกษา โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มควบคุมดูแลในลักษณะเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง	8
3. ควบคุมโดยสร้างกฎระเบียบ ให้ใช้ร่วมกัน อาจารย์มีการจัดระเบียบกลุ่ม มีการติดตามผลงานของกลุ่มเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและบรรลุนิติบุคคลที่กลุ่มตั้งไว้	9
<u>มหาวิทยาลัยกับการสนับสนุนกลุ่มนักศึกษา</u>	
1. ส่วนใหญ่มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนในด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น สร้างซุ้มให้ อำนวยความสะดวกในเรื่องยานพาหนะ เครื่องเสียง และเครื่องเวชภัณฑ์ เป็นต้น	11

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
<p>2. ควรให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณแต่เนื่องจากกลุ่มนักศึกษามีจำนวนมาก มหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถให้งบประมาณแก่กลุ่มนักศึกษาในการทำกิจกรรมได้ทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยก็ให้งบประมาณในการทำกิจกรรมของนักศึกษาโดยผ่านทางองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง</p>	11
<u>การมีกลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง</u>	
<p>1. มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยเปิด มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก การมีกลุ่มนักศึกษาจึงมีประโยชน์ต่อนักศึกษา เพราะจะเป็นสถานที่ติดต่อนัดหมาย พบปะสังสรรค์ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น แสดงบทบาทที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมโดยส่วนรวม และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียนและการปรับตัว เป็นต้น</p>	12
<p>2. การมีกลุ่มนักศึกษา เป็นการฝึกทักษะในการอยู่ร่วมกัน การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรร่วมกัน เป็นการฝึกฝนและพัฒนาบุคลิกภาพอย่างหนึ่ง และกลุ่มนักศึกษายัง เป็นที่ยึดเหนี่ยวของนักศึกษาไม่ให้อารมณ์เสีย</p>	8
<u>การดำเนินการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง</u>	
<p>1. ควร มีการดำเนินการในรูปแบบเดียวกับชมรม โดยมีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับแน่นอน ซึ่งสามารถควบคุมดูแลและติดตามการปฏิบัติงานของกลุ่มนักศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ แต่มีปัญหาด้านงบประมาณ เพราะมหาวิทยาลัยไม่อาจสนับสนุนกลุ่มนักศึกษาซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากได้</p>	5

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
2. <u>ไม่ควร</u> มีการดำเนินการในรูปแบบเดียวกับชมรม เพราะจะทำให้ไม่สามารถตอบสนองความสนใจและความต้องการที่หลากหลายของนักศึกษาจำนวนมากได้ แต่อย่างไรก็ควรให้อยู่ภายใต้กฎระเบียบและข้อบังคับของการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา และควรอยู่ในความควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มด้วย	12
3. ในการดำเนินการส่วนใหญ่ของกลุ่มนักศึกษาก็เป็นรูปแบบเดียวกับชมรมอยู่แล้ว เช่น มีประธาน รองประธานและกรรมการกลุ่มต่างกันแต่เรื่องงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาซึ่งจะไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยโดยตรง	3
<u>วัตถุประสงค์ โครงสร้างและการดำเนินการของกลุ่มนักศึกษา</u>	
1. กลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มที่มารวมตัวกันในหลายลักษณะด้วยกันโดยตั้งชื่อและขึ้นป้ายไว้ตามจุดต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีอยู่มากมาย โดยบางกลุ่มได้ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจของแต่ละกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมของกลุ่มก็หลากหลายเช่นกัน โดยแต่ละกลุ่มจะรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมของกลุ่มเอง เช่น ด้านงบประมาณ เป็นต้น	14
2. เป็นธรรมชาติของการรวมกลุ่ม โดยเฉพาะวัยรุ่นในสถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่กลุ่มนักศึกษาต้องการช่วยเหลือเพื่อนนักศึกษาที่มีปัญหาและต้องการช่วยเหลือสังคม	6
3. กลุ่มนักศึกษา มีโครงสร้างของกลุ่มคล้าย ๆ กันคือ มีประธาน รองประธาน เลขานุการ และเหรัญญิก เป็นต้น	7

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
4. วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่ม พอจะแบ่งได้เป็น 2 ประการ	
ประการแรก เพื่อเป็นที่พักผ่อนก่อนหรือหลัง เข้าชั้นเรียน	8
ประการที่สอง เพื่อจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม เช่น การติว การแนะนำรุ่นน้อง และการออกค่าย อาสาพัฒนา เป็นต้น	9
<u>กิจกรรมกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง</u>	
กิจกรรมกลุ่มนักศึกษามีเกือบทุกด้าน	
ด้านวิชาการ	7
ด้านศิลปวัฒนธรรม	2
ด้านการ เมือง	1
ด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์	15
ด้านกีฬาและนันทนาการ	8
<u>บทบาทของกลุ่มนักศึกษาและชมรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง</u>	
สำหรับกลุ่มนักศึกษาด้วยกันมีบทบาท	
<u>เหมือนกัน</u> ในแง่ของความต้องการเพื่อน	10
<u>ต่างกัน</u> ในแง่ของจุดมุ่งหมายในการจัดตั้งกลุ่ม	5
เมื่อเปรียบเทียบกับชมรม	
1. มีบทบาท <u>เหมือนกัน</u> ในแง่	
1.1 การรวมกลุ่มขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ	7
1.2 รูปแบบของการบริหาร และการดำเนินการ เช่นมี	
การเลือกตั้งประธาน รองประธาน และกรรมการ เป็นต้น	1

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
<p>2. มีบทบาทต่างกันในกลุ่มนักศึกษาที่มีอิสระในด้านความคิด สามารถจัดกิจกรรมตามความสนใจของกลุ่มโดยไม่อยู่ภายใต้ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย แต่ชมรมต้องจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งชมรม และต้องทำกิจกรรมตามโครงการประจำปีที่ได้เสนอต่อมหาวิทยาลัย เพราะชมรมได้งบประมาณจากมหาวิทยาลัย ส่วนกลุ่มนักศึกษาไม่ได้</p>	16
<p><u>บทบาทของกลุ่มนักศึกษาที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย</u></p>	
<p><u>ผลดี</u> กิจกรรมที่กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติ ด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา การทำประโยชน์ให้สังคมและชุมชน เป็นกิจกรรมที่สามารถเผยแพร่ชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัย</p>	4
<p><u>ผลเสีย</u> กลุ่มนักศึกษามีบทบาทที่เป็นผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยในเกือบทุกด้าน</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มักรวมกันในรูปแบบของกลุ่มต่าง ๆ แยกกันออกไป และต่างก็ทำกิจกรรมตามความสนใจของแต่ละกลุ่ม ทำให้ดูเหมือนเป็นการแบ่งพรรคแบ่งพวก 2. กลุ่มนักศึกษาบางกลุ่มไม่เคารพกฎเกณฑ์ของส่วนรวม เช่น การสร้างซุ้ม การใช้เสียงดังรบกวนชั้นเรียน การจัดกิจกรรมที่กีดขวางการจราจรและการติดโปสเตอร์ตามผนังตึก ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อย ในบริเวณมหาวิทยาลัย 	13

ข้อความ

ความถี่
(จำนวนผู้ตอบ)

3. กลุ่มนักศึกษาบางกลุ่มมีสมาชิกจำนวนมาก ในด้านการบริหาร นักศึกษามีส่วนในการสรรหาตำแหน่งอธิการบดี หรือตำแหน่งบริหารอื่น ๆ จึงทำให้มีอำนาจในการต่อรองมาก บางกลุ่มเคยเสนอขอของบประมาณสนับสนุนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือบางครั้งไม่พอใจก็มีการเคลื่อนไหวและการชุมนุมประท้วงหรือโจมตีในลักษณะต่าง ๆ

12

ประโยชน์ของกลุ่มนักศึกษา ต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มนักศึกษาสามารถทำประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือทั้งต่อตัวนักศึกษาเองและต่อมหาวิทยาลัย

1. กลุ่มนักศึกษารวมตัวกันสร้างสรรค์กิจกรรมภายในกลุ่ม จะเป็นการลดภาระการควบคุมดูแลนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอง เพราะนักศึกษาจะปกครองดูแลกันเองภายในกลุ่ม และการทำกิจกรรมจะเป็นการสร้างคุณภาพและประสบการณ์ด้านทักษะการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของนักศึกษา
2. กลุ่มนักศึกษา สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย ในการทำกิจกรรมด้านสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การไปออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การไปสร้างโรงเรียนในถิ่นกันดาร หรือตามภูเขาสูง เป็นครูช่วยสอนและทำน้ำประปาภูเขา ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับคำชมเชยจากหน่วยงานราชการว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสามารถสูง
3. ในแง่การประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสามารถส่งข่าวสารไปสู่นักศึกษาโดยทั่วไปได้โดยผ่านทางกลุ่มนักศึกษา

6

15

2

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
<u>ปัญหาของกลุ่มนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง</u>	
กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากนั้นมี บางส่วนที่สร้างปัญหาให้กับมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ คือ	
1. ด้านอาคารสถานที่ เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาที่รวมตัวกัน ตั้งกลุ่มขึ้นมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นซุ้มที่ทางมหาวิทยาลัย สร้างให้ไม่เพียงพอ นักศึกษาจึงต่อเติม หรือสร้างขึ้น ใหม่เอง ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ภายใน มหาวิทยาลัย บางครั้งการจัดกิจกรรมจะส่งเสียงดังรบกวน ชั้นเรียน หรือขัดขวางการจราจรภายใน มหาวิทยาลัย เป็นต้น	9
2. ด้านการบริหาร บางกลุ่มเคยเรียกร้อง และต่อรอง จน เกินขอบเขต บางกลุ่มดำเนินการบางสิ่งบางอย่างโดย พลการ ซึ่งมีได้รับการอนุมัติจากทางมหาวิทยาลัย หรือ โครงการบางอย่างที่กลุ่มได้รับอนุมัติจากทางมหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการได้แต่กลุ่มไม่สามารถดำเนินการตามโครงการ ได้ ทำให้เสื่อมเสียถึงมหาวิทยาลัย และสังคมภายนอก ขาดความศรัทธาและเชื่อถือ กลุ่มนักศึกษาบางกลุ่มรับใช้ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยทำการวิพากษ์วิจารณ์ รัฐบาล ผู้บริหาร โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง ซึ่งทำให้เกิดความ เสียหายกับทางมหาวิทยาลัย	5
3. นักศึกษาบางกลุ่ม เอาชื่อของมหาวิทยาลัยไปติดต่อกับ หน่วยงานบางหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย โดยอาจ จะขอความช่วยเหลือด้านการเงิน หรือขอเรียกรับ ลักษณะต่างๆ โดยไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย	6

ข้อความ	ความถี่ (จำนวนผู้ตอบ)
<u>ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง</u>	
ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษาคือ	
1. มหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจ และให้การยอมรับกลุ่ม นักศึกษาให้มากขึ้น อย่าละเลยต่อการแนะแนวหรือให้ คำปรึกษาในการทำกิจกรรมให้ถูกต้อง เพราะถ้าไม่สนใจ หรือไม่ยอมรับ กลุ่มนักศึกษาอาจแสวงหาการยอมรับจาก ภายนอก ซึ่งอาจจะใช้กลุ่มนักศึกษาเป็นฐานกำลังในการ ดำเนินกิจกรรมที่ไม่ถูกต้องได้	2
2. ควรมีกฎระเบียบ เพื่อใช้บังคับกับกลุ่มนักศึกษา เช่น มีการ จัดทะเบียนกลุ่ม มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มที่ชัดเจนมี อาจารย์ที่ปรึกษากลุ่ม และมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกลุ่ม ให้ชัดเจน เพื่อสามารถ ดูแล ควบคุม และติดตามกลุ่ม นักศึกษาได้	10
3. มหาวิทยาลัยควรมีนโยบายที่แน่ชัดต่อกลุ่มนักศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มให้เป็นไปตาม นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยและให้สอดคล้องกับกิจกรรม เสริมหลักสูตรให้มากที่สุด	9

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ครอบคลุม วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล การวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษาเป็นสาระสำคัญ ประเด็นแรก นอกจากนั้นยังมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของกลุ่มนักศึกษา และเปรียบเทียบ บทบาทดังกล่าวโดยแยกตามลักษณะของกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและผู้ที่ เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 20 คน และกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2532 เฉพาะที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง (หัวหมาก) โดยผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป ของ Yamane ในขนาดประชากร 500 กลุ่ม ความคลาดเคลื่อน $\pm 10\%$ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 83 กลุ่ม

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวโดยให้ประธาน รองประธาน หรือ กรรมการกลุ่มเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและสภาพโดยทั่ว ๆ ไปของกลุ่ม สำหรับสมาชิกของกลุ่มนั้นเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทในด้านต่าง ๆ ของกลุ่ม โดยกำหนดผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่ม

ละ 10 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 830 คน และเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 724 ฉบับ หรือ คิดเป็นร้อยละ 87.23

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ฉบับ คือ

ฉบับ ก. เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบสัมภาษณ์ดังกล่าวนี้ เป็นข้อคำถามเพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และสิ่งที่มหาวิทยาลัยปฏิบัติหรือเกี่ยวข้องกับกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ฉบับ ข. เป็นแบบสอบถามสำหรับประธาน รองประธาน หรือกรรมการกลุ่ม นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ที่มา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และวิธีการดำเนินงานของกลุ่ม

ฉบับ ค. เป็นแบบสอบถามสำหรับสมาชิกกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่ง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรก เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของสมาชิกกลุ่ม และ ตอนที่สอง เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มในด้านต่าง ๆ โดยให้ผู้ตอบประเมิน บทบาทในแต่ละด้านตามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบบสอบถาม ดังกล่าว นี้มีจำนวนทั้งหมด 75 ข้อ โดยแยกออกเป็นบทบาทด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม การเมือง อาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ กีฬาและนันทนาการ ศาสนา ศิลธรรมและจริยธรรม และ บทบาทด้านอื่น ๆ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามความเหมาะสมของ เครื่องมือและบางส่วนได้ ขอความร่วมมือจากนักศึกษาเพื่อประสานงานในการแจกและเก็บรวบรวม โดยเริ่มต้นดำเนินการ ระหว่างวันที่ 19 เดือน กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 27 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2533

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกลับคืนได้แล้ว ได้ตรวจสอบ และคัดเลือกเฉพาะ ข้อมูลที่สมบูรณ์ เพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และ ใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ตามความเหมาะสม คือ การวิเคราะห์เนื้อหา การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของ เซฟเฟ่

สรุปผลการวิจัย

ข้อค้นพบจากการศึกษาบทบาทของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงในครั้งนี้ สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ลักษณะ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 83 กลุ่ม จากการ สัมภาษณ์และ เก็บข้อมูล เบื้องต้น ผู้วิจัยศึกษาลักษณะ ของกลุ่มและ ได้แยกประ เภทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะที่ใกล้เคียงกันโดยศึกษาจากชื่อกลุ่มดังนี้

1. กลุ่มมาตุภูมิ มีจำนวน 24 กลุ่ม ลักษณะของนักศึกษาในกลุ่มส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ที่มาจากภูมิลำเนาเดียวกัน กล่าวคือ มาจาก ตำบล อำเภอ หรือจังหวัดเดียวกัน โดยบางกลุ่ม เจาะจงลักษณะของสมาชิกในกลุ่มว่าต้อง เป็นท้องถิ่นเดียวกัน แต่บางกลุ่มก็จะ ไม่ชี้ชัดลงไป โดย ลักษณะของกลุ่มมาตุภูมินี้ สามารถจะพิจารณาได้จากชื่อของกลุ่ม ซึ่งนักศึกษาจะใช้ชื่อของภูมิลำเนา เดิมของสมาชิกกลุ่ม เป็นชื่อของกลุ่ม เพื่อให้เป็นสื่อกลางหรือเอกลักษณ์สำหรับนักศึกษาทั่วไปได้ ทราบเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม เพราะจะทำให้ให้นักศึกษารู้สึกอบอุ่นและ เกิดความมั่นใจเมื่อเข้ามาอยู่ในกลุ่ม ลักษณะการอยู่ร่วมกันภายในกลุ่มก็เปรียบเสมือนญาติพี่น้อง กัน เพราะมาจากภูมิลำเนาเดียวกัน ซึ่งการตั้งชื่อกลุ่มอาจใช้ชื่อจังหวัด อำเภอ หรือตำบลก็ได้ เช่น กลุ่มบ้านแหลม กลุ่มหลังสวน กลุ่มลัดทึบ กลุ่มร้อยเอ็ด และกลุ่มพังงา เป็นต้น สำหรับ

ลักษณะที่เด่นชัดของกลุ่มมาตุภูมิซึ่งสามารถกล่าวได้อีกลักษณะหนึ่งคือ เมื่อพิจารณาจากชื่อของกลุ่มที่ปรากฏนั้นจะ เห็นได้ว่า กลุ่มมาตุภูมิจะเป็นกลุ่มที่มาจากส่วนภูมิภาคเป็นส่วนใหญ่

2. กลุ่มโรงเรียน มีจำนวน 20 กลุ่ม เหตุผลที่ผู้วิจัยให้ชื่อกลุ่มดังกล่าวเพราะจากชื่อของกลุ่มและลักษณะสมาชิกของกลุ่มส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนเดียวกัน การอยู่ร่วมกันภายในกลุ่มเป็นลักษณะของรุ่นพี่รุ่นน้อง ซึ่งชักชวนกันมาเข้ากลุ่มในฐานะ เป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนเดียวกัน โดยใช้ชื่อของโรงเรียนเดิมเป็นชื่อกลุ่ม หรือแม้แต่การใช้สัญลักษณ์ของโรงเรียนเป็นเครื่องหมายประจำกลุ่ม เช่น กลุ่มราม-สระเกษ กลุ่มกรุงเทพฯคริสเตียน กลุ่มราม-ลีลา และกลุ่มราม-อำนวยการศิลป์ เป็นต้น และยังมีลักษณะซึ่งแตกต่างจากกลุ่มมาตุภูมิ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากชื่อโรงเรียนแล้วพบว่า เป็นโรงเรียนซึ่งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีพอสมควร เป็นส่วนใหญ่

3. กลุ่มทั่วไป มีจำนวน 29 กลุ่ม ผู้วิจัยให้ชื่อกลุ่มนี้โดยเห็นว่า จากข้อมูลที่สัมภาษณ์ กลุ่มนักศึกษาที่มีชื่อไม่เข้าอยู่ในสองลักษณะแรก คือ กลุ่มมาตุภูมิ และกลุ่มโรงเรียน ลักษณะของสมาชิกกลุ่มทั่วไปนั้นมีหลายลักษณะด้วยกัน และมารวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยลักษณะของสมาชิกบางกลุ่มเป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่คณะวิชา หรือสาขาวิชาเดียวกัน และมารวมกลุ่มกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือเพื่อนนักศึกษาอื่นในด้าน การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจแยกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

3.1 กลุ่มสาขาวิชา เช่น กลุ่มบริหารขนส่ง กลุ่มสภิติคอมพิวเตอร์ และกลุ่มเศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ เป็นต้น

3.2 กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ คือ กลุ่มที่ต้องการที่จะร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และเพื่อให้สมาชิกที่สนใจทราบในวัตถุประสงค์หลักของกลุ่ม ก็จะตั้งชื่อกลุ่มตามโครงการที่กลุ่มสนใจ เช่น กลุ่มโครงการสู่ชายแดน เป็นต้น ซึ่งลักษณะของกิจกรรมเป็นลักษณะของการรับอาสาสมัครเพื่อการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท เป็นต้น

3.3 กลุ่มสังคมน เป็นลักษณะกลุ่มที่ไม่มีกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเป็นหลัก แต่มารวมกลุ่มกันเพื่อเป็นที่นัดพบ พูดคุย และพักผ่อนหลังชั่วโมงเรียนเท่านั้น ลักษณะชื่อของกลุ่มจึงหลากหลาย และไม่สามารถจะแบ่งแยกจากกันได้ เพราะกลุ่มนักศึกษาได้ ตั้งชื่อกลุ่มขึ้นตามความพอใจ และความเห็นชอบร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งบางกลุ่มชื่อของกลุ่มอาจมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้ เพราะบางกลุ่มจะตั้งชื่อกลุ่มเพียงเพื่อให้สะดวกสำหรับผู้พบเห็นเท่านั้น เช่น กลุ่มปาทองโก้ กลุ่มฟองเบียร์ กลุ่มดอกข้าว และกลุ่มเพื่อนต่างวัย เป็นต้น

จากลักษณะของกลุ่มที่มีความหลากหลาย และค่อนข้างจะมีสัดส่วนมากกว่าสองกลุ่มแรก ผู้วิจัยจึงรวมลักษณะของกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งไม่อาจแยกย่อยลงไปได้อีกเพราะจำนวนไม่พอ จึงจัดไว้เป็นกลุ่มที่สาม และตั้งชื่อว่าเป็นกลุ่มทั่วไป

ความเป็นมา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ลักษณะของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้ง 3 ลักษณะ ดังได้กล่าวมาแล้ว นั้น รวมทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พอสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีขนาดจำนวนสมาชิกไม่เกิน 100 คน (ร้อยละ 55.4) ลักษณะของสมาชิกกลุ่มประกอบด้วยหลายลักษณะด้วยกัน แต่ส่วนใหญ่คือนักศึกษาทั่วไปที่สนใจเป็นสมาชิกกลุ่ม (ร้อยละ 32.5) โดยมีการรวมกลุ่มกันมาเป็นระยะเวลา 7-10 ปี เป็นส่วนมาก (50.6) และส่วนใหญ่ศึกษารุ่นที่จะ เป็นคนก่อตั้งกลุ่มแล้วตกทอดมาถึงรุ่นน้อง (ร้อยละ 81.9) ซึ่งมีสถานที่ตั้งกลุ่มโดยการจองที่ว่างแล้วจัดสร้าง ชุมที่พักขึ้นมาเอง เป็นส่วนใหญ่

การจัดโครงสร้างของกลุ่มประกอบด้วย ประธาน รองประธาน กรรมการและสมาชิกกลุ่ม (ร้อยละ 79.5) ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะใช้วิธีการเลือกตั้งจากสมาชิกของกลุ่ม (ร้อยละ 78.3) สำหรับสมาชิกของกลุ่มนั้นได้จากการรับสมัครจากนักศึกษาใหม่

ด้านวัตถุประสงค์ของกลุ่มสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ต้องการให้เป็นสถานที่พักผ่อนและนัดพบซึ่งกันและกันก่อนหรือหลังชั่วโมงเรียน ซึ่งรวมถึงการมีโอกาสนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ เช่น ด้านการปรับตัว ด้านการศึกษาในลักษณะของการติว เป็นต้น และยังพบด้วยว่าสาเหตุของการรวมตัวกันเอง เป็นกลุ่มแทนที่จะ เข้าร่วมกับชมรมขององค์การนักศึกษานั้นก็ เนื่องจากสาเหตุที่ว่าต้องการความเป็นอิสระในการดำเนินงาน

การดำเนินงานของกลุ่มมีการปรึกษาร่วมกันของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม (ร้อยละ 54.2) โดยส่วนใหญ่แล้วจะ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ ส่วนงบประมาณนั้นจะ ได้มาจากการเรียกรายจากสมาชิกของกลุ่ม

ด้านกิจกรรมของกลุ่ม ส่วนมากเป็นด้านกีฬาและนันทนาการ ส่วนกิจกรรมทางด้านการเมืองนั้น มีเพียงไม่กี่กลุ่มที่มีบทบาททางด้านนี้

ปัญหาที่กลุ่มนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยคือ งบประมาณและการอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม โดยผู้แทนกลุ่มให้ความเห็นว่ากลุ่มมีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยคือ สามารถเผยแพร่ชื่อเสียง เกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักศึกษาในด้านการให้คำปรึกษา การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย รวมทั้งเสริมสร้างความสามัคคีในระหว่างนักศึกษาด้วยกันเองอีกด้วย

สำหรับสภาพทั่วไปของสมาชิกกลุ่มนักศึกษาในกลุ่มต่างๆ นั้น โดยมากเป็นนักศึกษาชาย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง มีที่พักอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับรายได้เดือนละ 5,000-10,000 บาท โดยการประกอบธุรกิจเอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว นักศึกษาดังกล่าวนี้อ ส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพ ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในระหว่างศึกษาเล่าเรียนเดือนละ 1,000-2,000 บาท ซึ่งมากกว่าร้อยละ 90 ลงทะเบียนเรียนทุกภาคเรียนติดต่อกัน โดยลงทะเบียนประมาณ 16-24 หน่วยกิต และใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมาเป็นเวลา 3-4 ปี เป็นส่วนใหญ่ โดยกระจายอยู่ในคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยและที่มากที่สุดคือ คณะบริหารธุรกิจ ลักษณะการมาเรียนเป็นครั้งคราวมากกว่ามาเรียนประจำ และใช้เวลาอยู่ในกลุ่มเป็นส่วนใหญ่ถึง 5 วันในหนึ่งสัปดาห์

บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำหรับบทบาทด้านต่างๆ ของกลุ่มนั้น จากผลการวิจัยสามารถแยกกล่าวได้ดังต่อไปนี้

1. บทบาทด้านวิชาการ มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง คือ ประมาณ 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่เกี่ยวกับการให้ยืมเอกสารประกอบการเรียน และการจัดทำมีชื้อแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียน ความสำเร็จของบทบาทด้านวิชาการนี้ สมาชิกของกลุ่มประเมินว่าอยู่ในระดับปานกลาง
2. บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย คือ ประมาณ 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา แต่ก็มีบางกิจกรรมที่ปฏิบัติสม่ำเสมอ เช่น กิจกรรมตามเทศกาลประจำปี หรือกิจกรรมตามประเพณีต่างๆ ซึ่งได้แก่ การไหว้ครู งานปีใหม่ และงานสงกรานต์ เป็นต้น ความสำเร็จของบทบาทในด้านนี้ สมาชิกของกลุ่มประเมินว่ามีความสำเร็จน้อย
3. บทบาทด้านการเมือง มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในการนี้ กิจกรรมเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การนักศึกษาและการเลือกตั้ง ผู้บริหารในมหาวิทยาลัย มีการ

ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่น และความสำเร็จของบทบาทในด้านนี้ สมาชิกของกลุ่มประเมินว่ามีความสำเร็จน้อย

4. บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา สำหรับความสำเร็จของบทบาทในด้านนี้ สมาชิกของกลุ่มประเมินว่าอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน

5. บทบาทด้านกีฬาและนันทนาการ มีแนวโน้มที่มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาสมาชิกภายในกลุ่ม และการจัดทัศนศึกษา การประเมินความสำเร็จของกิจกรรมในด้านนี้กลุ่มนักศึกษาประเมินว่ามีความสำเร็จในระดับปานกลาง

6. บทบาทด้านศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญทางศาสนา และประเพณีนิยม ซึ่งสมาชิกของกลุ่มประเมินความสำเร็จในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

7. บทบาทด้านอื่น ๆ มีการดำเนินกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีแนวโน้มไปข้างมาก เช่น การสังสรรค์เฮฮากัน และการเล่นเกมต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับการศึกษาบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้าน โดยแยกตามลักษณะของกลุ่มจากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไป มีแนวโน้มในการดำเนินกิจกรรมมากกว่ากลุ่มโรงเรียนโดย

กลุ่มมาตุภูมิมีบทบาทด้านการเมืองสูงกว่าบทบาทด้านอื่น

กลุ่มทั่วไปมีบทบาทด้านวิชาการและบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์สูงกว่าบทบาทด้านอื่น

สำหรับกลุ่มโรงเรียนนั้นมีการดำเนินกิจกรรมในบทบาทด้านอื่น ๆ สูงที่สุด ซึ่งลักษณะของกิจกรรม จะเป็นลักษณะของการสังสรรค์เฮฮากัน และการเล่นเกมต่าง ๆ

บทบาทที่ทั้งกลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียนและกลุ่มทั่วไปมีบทบาทน้อยคือบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรม และบทบาทด้านศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม

การเปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำหรับการเปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มนักศึกษา โดยแยกตามลักษณะของกลุ่มนั้น การวิจัยในครั้งนี้พบว่า ถ้าพิจารณาจากความสำเร็จที่สมาชิกของกลุ่มประเมินแล้ว จะไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทบาทด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม และบทบาทด้านอื่น ๆ แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับบทบาททางการเมือง อาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ กีฬาและนันทนาการ ศาสนา ศิลธรรมและจริยธรรม โดยในทุกบทบาทกลุ่มมาคภูมิและกลุ่มทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน ยกเว้นบทบาททางการเมือง เฉพาะกลุ่มมาคภูมิเท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ส่วนการเปรียบเทียบในด้านปริมาณหรือความถี่ในการจัดกิจกรรมของแต่ละบทบาท สรุปได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอันได้แก่ บทบาทด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม การเมือง กีฬาและนันทนาการ ศาสนา ศิลธรรมและจริยธรรม และด้านอื่น ๆ แต่จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สำหรับบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ โดยกลุ่มมาคภูมิและกลุ่มทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ส่วนหนึ่งของการวิจัยในครั้งนี้ได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษา ในขณะที่มหาวิทยาลัยยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษา รวมทั้งยังขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ แต่ในขณะที่มีความเห็นว่าควรมีเสรีภาพแก่กลุ่มนักศึกษานั้นก็ยังมีความเห็นเกี่ยวกับการสร้างกฎระเบียบ ติดตามผลงานและตลอดจนให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อควบคุมและดูแลกลุ่มอีกด้วย

ในด้านการสนับสนุนกลุ่มนักศึกษา นอกจากจะมีการสนับสนุนในด้านสถานที่และ เครื่องอำนวยความสะดวกบางประการอยู่แล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวมีความเห็นว่าควรมีการสนับสนุนกลุ่มนักศึกษา เพื่อการดำเนินงานในบทบาทต่าง ๆ ได้ ส่วนการสนับสนุนทางด้านงบประมาณนั้นควรมีทั้งงบประมาณผ่านทางองค์การนักศึกษา และ เนื่องจากกลุ่มนักศึกษามีจำนวนมาก จึงควรมีข้อบังคับต่าง ๆ ให้ใช้ร่วมกัน เช่น ระเบียบข้อบังคับในการจัด

ตั้งกลุ่ม ให้มีการจดทะเบียนกลุ่ม มีอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มคอยควบคุมดูแล และให้มีการติดตามผลงานของกลุ่มเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กลุ่มตั้งไว้

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา มีความเห็นด้วยว่า การดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษามีประโยชน์ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีความคิดเห็นทั้ง 2 ประการ คือ ควรให้มีการดำเนินงานเช่นเดียวกับชมรม เพราะต่างมีวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน และสำหรับความคิดเห็นที่ว่าไม่ควรมีการดำเนินงานในรูปแบบเดียวกับชมรมนั้นได้ให้ความเห็นว่า เพราะจะไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักศึกษาจำนวนมากได้

สำหรับบทบาทของกลุ่มนักศึกษาที่มีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยนั้น มีความคิดเห็นทั้งผลดีและผลเสีย กล่าวคือ มีผลดีในด้านการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและสามารถเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ส่วนผลเสียนั้นถูกพิจารณาว่า บางกลุ่มไม่เคารพกฎเกณฑ์ของส่วนรวม เป็นการแบ่งพรรคแบ่งพวก รวมทั้งอาจใช้พลังในการต่อรอง ซึ่งนำไปสู่การชุมนุมหรือเคลื่อนไหวเพื่อการประท้วงอันก่อให้เกิดความวุ่นวายได้

ปัญหาของกลุ่มนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยได้รับข้อคิดเห็นว่า กลุ่มนักศึกษาซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากนั้นทำให้เกิดปัญหาด้านสถานที่ ด้านการบริหาร และรวมทั้งการนำชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยไปในทางไม่ชอบได้

ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้ข้อเสนอแนะด้วยว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญและยอมรับกลุ่มนักศึกษาให้มากขึ้น รวมทั้งจะต้องไม่ละเลยต่อการให้คำปรึกษาสำหรับการดำเนินงานของกลุ่มให้ถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษานักศึกษาไปแสวงหาการยอมรับจากภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจไม่เป็นผลดีต่อมหาวิทยาลัยได้

สรุปความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยนั้นยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง และไม่สามารถจะให้งบประมาณกับกลุ่มได้ ซึ่งก็ตรงกับข้อค้นพบที่ได้รับจากนักศึกษาว่าปัญหาของกลุ่มนักศึกษาก็คือขาดงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมและต้องการให้มหาวิทยาลัยช่วยเหลือในด้านนี้เช่นกัน นอกจากนี้แล้วผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่ยอมรับว่าในลักษณะและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการที่นักศึกษาจะรวมกลุ่มเป็นชั้นปี คณะ หรือสาขาวิชา เหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่นโดยทั่วไป แล้วมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ความควบคุมดูแล และ

ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ นั้นย่อมเป็นไปได้ยาก ความจำเป็นและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต้องหาวิธีการปรับตัว โดยการรวมกลุ่มขึ้นในลักษณะที่ต่างไปจากนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ คือใช้ลักษณะเฉพาะเป็นพื้นฐานในการรวมกลุ่มกัน และร่วมกันดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละกลุ่ม ในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษานั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้ความเห็นว่าการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษานั้นมีประโยชน์และมีผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งความคิดเห็นนี้ก็ตรงกับที่ผู้แทนกลุ่มซึ่งให้ความเห็นว่า กลุ่มนักศึกษามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย เพราะสามารถเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยได้

สรุปลักษณะของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงจากการสัมภาษณ์ จากแบบสอบถาม และจากการสังเกต

สรุปลักษณะของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. เป็นสถานที่นัดหมาย พบปะสังสรรค์ แสดงความคิดเห็น แสดงบทบาทที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียนและการปรับตัว เป็นต้น
2. เป็นกลุ่มที่นักศึกษามารวมตัวในหลายลักษณะด้วยกัน และมีการตั้งชื่อกลุ่มในลักษณะต่าง ๆ เช่น ใช้ชื่อตามจังหวัด อำเภอ ตำบล โรงเรียน และชื่ออื่น ๆ ตามความพอใจของกลุ่ม
3. เป็นลักษณะตามธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นในสถานบันอุดมศึกษา ซึ่งต้องการช่วยเหลือเพื่อนนักศึกษาที่มีปัญหา และต้องการช่วยเหลือสังคม
4. เป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างคล้าย ๆ กัน และคล้ายกับชมรมต่าง ๆ คือ มีประธาน รองประธาน เลขานุการ และเหรัญญิก เป็นต้น

สรุปลักษณะ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้แทน
กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. เป็นกลุ่มที่มีขนาดสมาชิกไม่เกิน 100 คน
2. เป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่ คือประกอบด้วยประธาน รองประธาน เทรย์ผู้ฝึก และสมาชิก เป็นต้น
3. เป็นกลุ่มที่มีอิสระในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่าอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย หรือองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. เป็นกลุ่มที่มีลักษณะของนักศึกษาที่มารวมตัวกันในหลายลักษณะคือมาจากภูมิภาคเดียวกัน เดียวกัน โรงเรียนเดียวกัน คณะหรือสาขาวิชาเดียวกัน และนักศึกษาทั่ว ๆ ไปที่สนใจเป็นสมาชิกกลุ่ม
5. เป็นกลุ่มที่ก่อตั้งจากรุ่นพี่แล้วคดทอดกันต่อ ๆ มาจนถึงรุ่นปัจจุบัน
6. เป็นกลุ่มที่จองที่ว่างภายในบริเวณมหาวิทยาลัยแล้วสร้างซุ้มขึ้นเอง
7. เป็นกลุ่มที่ส่วนใหญ่มักมีการดำเนินกิจกรรมมานาน 7-10 ปี
8. เป็นกลุ่มที่มีการปรึกษาร่วมกันของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม เมื่อมีการดำเนินกิจกรรม

สรุปลักษณะ ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้จากการสังเกต ของผู้วิจัย

1. เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มานั่งรวมกัน ตามซุ้มที่พักนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดสร้างไว้ และซุ้มที่นักศึกษาช่วยกันสร้างขึ้นเอง โดยลักษณะของซุ้มนั้น กลุ่มนักศึกษาได้นำวัสดุเหลือใช้หรือวัสดุที่นักศึกษาจัดหามาเองสร้างซุ้มขึ้น และมีป้ายชื่อในลักษณะต่างๆ ซึ่งนักศึกษาประดิษฐ์ขึ้นโดยแขวนอยู่ด้านหน้าของแต่ละซุ้ม บางซุ้มจะมีการตกแต่งและปลูกต้นไม้ไว้อย่างงดงาม
2. ลักษณะ โดยส่วนรวมของกลุ่มนักศึกษาตามซุ้มต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่จะนั่งสนทนากัน อ่านหนังสือ หรือมีการรวมกลุ่มกันเพื่อติววิชาต่าง ๆ บางกลุ่มจะร่วมกันเล่นเกม หรือเล่นกีฬา บางประเภท เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล ตะกร้อ และบิงปอง เป็นต้น บางกลุ่มจะเล่นกีตาร์ และร่วมกันร้อง เพลง
3. ลักษณะที่เป็นข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ จำนวนสมาชิกของกลุ่มในช่วงเช้า และช่วงที่มีการบรรยายจะขาด แต่จะหนาแน่นขึ้นในช่วงบ่าย และช่วงหลังจากหมดคาบเรียนในแต่ละคาบแล้ว

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้สรุปผลมาเป็นลำดับแล้วนั้น จะเห็นว่าบทบาทของกลุ่มนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้ดำเนินอยู่อย่างสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาท กล่าวคือ เป็นธรรมชาติและเป็นแบบแผนของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับสภาพทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิด และมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากที่มีสถานภาพและภูมิหลังที่แตกต่างกัน เช่นนี้ การรวมกลุ่มของนักศึกษาจึงเกิดขึ้นได้ทั้งโดยสาเหตุความต้องการทางสังคมของนักศึกษา และสาเหตุอันเกิดจากสภาพแวดล้อมอันได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน สถานการณ์ทางสังคม สถานการณ์ทางการเมือง ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยประกอบกัน

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วก็ยังกล่าวได้ด้วยว่า ความซับซ้อนของสังคมภายในของนักศึกษาก็ดี ความเป็นมหาวิทยาลัยในสังคมเมืองใหญ่ และตลอดจนธรรมชาติของข้อจำกัดของการบริหารและการดำเนินงานทางด้านกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัยก็ดีนั้น เมื่อรวมกันแล้วย่อมเป็นแรงสนับสนุนให้นักศึกษาเกิดการรวมตัวกันทั้งเพื่อการพัฒนาตนเอง และสนองจิตสำนึกในด้านการรับใช้สังคมอันเป็นพัฒนาการอย่างหนึ่งของกระบวนการนักศึกษาแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตามแม้การวิจัยครั้งนี้จะได้พิจารณาแก่นักศึกษา โดยใช้สภาพความเป็นจริงของการจัดตั้งกลุ่ม และผลที่ได้จากการวิจัยใน 3 ลักษณะ คือ กลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียน และกลุ่มทั่วไปก็ตาม แต่ก็ได้อาศัยกรอบความคิดในเชิงทฤษฎีของกลุ่มทั้งในทางสังคมวิทยา และจิตวิทยาประมวลกันไว้เพื่อทำการศึกษาในครั้งนี้ด้วย ซึ่งจะพบว่าสามารถพิจารณาได้ในตนเองเกี่ยวกับการจัดกลุ่มในลักษณะต่าง ๆ เช่น กลุ่มชอบสมาคม กลุ่มอาชีพ กลุ่มชอบวิชาการ และกลุ่มนอกรูปแบบ ดังที่คอฟแมน (Kauffman, อ้างถึงใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2530) ได้แบ่งไว้ หรือแม้กระทั่งกลุ่มที่เรียนอย่างเดี่ยว กลุ่มที่ไม่สนใจกับการศึกษาเล่าเรียน และกลุ่มที่ดำเนินสายกลาง ดังที่ ทอง เรียน อมรัชกุล (2525) ได้แบ่งไว้เช่นกัน

จากข้อค้นพบในการศึกษาบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่เป็นผลของการวิจัยเพื่อนำมาอภิปรายดังนี้

ลักษณะความเป็นมา วัตถุประสงค์ โครงสร้างและการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นกลุ่มที่มีลักษณะ เฉพาะที่เด่นชัดและแตกต่าง จากกลุ่มนักศึกษานิสิตบัณฑิตศึกษาโดยทั่วไป เพราะ เป็นกลุ่มที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว กล่าวคือ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีขนาดสมาชิกค่อนข้างมากพอสมควร จึงมีการจัดโครงสร้างที่ชัดเจนและมีการดำเนินงานอย่างมีรูปแบบ คือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน และกรรมการกลุ่ม (ร้อยละ 79.5) โดยส่วนมากจะใช้วิธีการเลือกตั้ง จากสมาชิกในกลุ่ม (ร้อยละ 78.3) การดำเนินงานของกลุ่มมีการปรึกษาร่วมกันของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม (ร้อยละ 54.2) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและนัดพบกัน และรวมทั้งยังมีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านักศึกษาอยู่ในระบบการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย จึงใช้วิธีการบริหารกลุ่มตามระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วยเป็นกลุ่มซึ่งมีจำนวนสมาชิกเป็นจำนวนมาก การปฏิบัติของกลุ่มนักศึกษาลักษณะนี้ สอดคล้องกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2522 คือ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกฝนตนเองในการใช้สิทธิ เสรีภาพ และการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

ส่วนเหตุผลของการรวมกลุ่ม และลักษณะของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถแยก ลักษณะของกลุ่มได้ใน 3 ลักษณะ คือ กลุ่มมาตุภูมิ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่รวมสมาชิกนักศึกษาที่มา จากภูมิลำเนาเดียวกัน กลุ่มโรงเรียน เป็นกลุ่มที่รวมสมาชิกนักศึกษาที่มาจากสถาบันเดียวกัน และกลุ่มทั่วไป ซึ่งเป็นกลุ่มที่สมาชิกค่อนข้างจะหลากหลาย และเป็นกลุ่มที่สนใจในกิจกรรม ต่าง ๆ ร่วมกันนั้น อาจกล่าวได้ว่าลักษณะในการรวมกลุ่มเช่นนี้ เป็นลักษณะ ของนิสิตนักศึกษาที่ เพิ่งก้าวเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา ย่อมเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมใหม่ นักศึกษาส่วนใหญ่เกิดความรู้สึกสับสนและกำลังอยู่ระหว่างการปรับตัว เพราะฉะนั้นเมื่อมีกลุ่มต่าง ๆ มาช่วยเหลือ จึงปรับตัวเองโดยหาทางรวมกลุ่มกันขึ้นโดยยึดบุคคลที่ใกล้ชิดตัวไว้ก่อนโดยมีเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สติธย์ นิยมญาติ (2524) ที่ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเข้าร่วมกลุ่มว่า การที่ บุคคลเข้าร่วมกลุ่มเพื่อสนองความต้องการบางอย่าง ซึ่งกลุ่มนั้นสามารถตอบสนองได้โดยตรง หรือกลุ่มนั้นเป็นเพียงมรรควิธีที่บุคคลจะสนองความต้องการของเขาซึ่งอยู่ภายนอกกลุ่มได้นั้นมี ปัจจัยสำคัญ คือ ความดึงดูดใจระหว่างบุคคล (interpersonal attraction) เช่น การ

อยู่ใกล้เคียงกัน การมีคุณลักษณะหลายอย่าง เหมือนกันและการมีคุณลักษณะบางอย่างที่เสริมกัน ทั้งนี้อาจรวมถึงลักษณะกิจกรรมของกลุ่ม (group activities) และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นแรงดึงดูดให้บุคคลเข้ากลุ่มก็เป็นได้ โดยที่มนุษย์นั้นถือว่าเป็นสัตว์สังคมที่ไม่ต้องการอยู่ตามลำพังคนเดียว แต่ต้องการอยู่ร่วมกับเพื่อนฝูงและมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมหรือรวมกลุ่ม เพื่อหาทางช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

ลักษณะ และสภาพภาพของสมาชิกกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากผลการวิจัยสภาพทั่วไปของสมาชิกกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สมาชิกกลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร บิดาหรือผู้ปกครองประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เดือนละ 5,000-10,000 บาท ส่วนตัวนักศึกษาเองมิได้ประกอบอาชีพ แต่มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่โดยอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ และใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มเพื่อน ซึ่งบางส่วนสนิทสนมกันเพราะมาอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ลักษณะดังกล่าวถือเป็นลักษณะ โดยทั่วไปของนิสิตนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่น เพราะในวัยนี้มีความต้องการที่จะอยู่ในกลุ่มเพื่อน (Peer Group) เนื่องจากเขาจะอยู่ในกลุ่มอย่างมีความสุข เพราะกลุ่มเพื่อนให้ความมั่นใจ และยอมรับในพฤติกรรมต่างๆ ของเขา ทำให้สบายใจมีความสุข และกลุ่มเพื่อนยังมีอิทธิพลทำให้ นิสิตนักศึกษา มีความเชื่อ และมีพฤติกรรมไปตามกลุ่มที่เขาอาศัยอยู่ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2530) และจากการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและพฤติกรรม การเลี้ยงดู เด็กชายและเด็กหญิงของไทยพบว่า เด็กหญิงไม่ค่อยกล้าที่จะพบหรือติดต่อกับผู้อื่น (Ruth Benedict, 1952) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัสกิน (Guskin, 1964) ที่ให้ข้อสังเกตว่า นักศึกษาหญิงค่อนข้างเก็บตัว และมีลักษณะหัวเก่า (Conservative) ที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

จากลักษณะพื้นฐานการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสภาพความเป็นจริงของสังคมปัจจุบัน จึงพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีโอกาสดำเนินการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น เพราะโอกาสที่เปิดกว้างของมหาวิทยาลัยเปิด (Open University) ซึ่งเมื่อมีโอกาสที่จะเลือกคณะหรือสาขาวิชาได้ ก็เลือกที่จะเรียนในคณะบริหารธุรกิจ อาจเนื่องจากคณะบริหารธุรกิจเป็นสาขาวิชาชีพที่สามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษาออกไปใช้ได้โดยตรง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างกว้างขวาง มีโอกาสหางานทำและสามารถสร้างงานอิสระของตนเอง

ได้ง่ายกว่าสาขาวิชาอื่น ซึ่งเหมาะกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถไปประกอบอาชีพส่วนตัวได้ตามอาชีพ บิดาหรือผู้ปกครองของตน โดยลักษณะทั่วไปของกลุ่มนักศึกษาที่ค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ยังคงสอดคล้องกับ การศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2528) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยเป็นผู้ที่มิได้ประกอบอาชีพ และยังไม่ต่างไปจากการศึกษาของ สุชาดา มีศโอดี (2528) ที่วิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มาเรียนประจำที่มหาวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชาย มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลาง คณะวิชาที่ศึกษามากที่สุดคือ คณะบริหารธุรกิจ และมีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจ เอกชนหรือธุรกิจส่วนตัว และมีแนวบทบาทตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา คือ แนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อประกอบอาชีพที่สูงที่สุด

ปัญหาความต้องการของกลุ่มและสิ่งที่กลุ่มคิดว่ามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากข้อค้นพบเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่จะขาดแคลนด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกับผลของการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษา ซึ่งยอมรับในแง่ที่ไม่สามารถให้งบประมาณได้ทั่วถึง เนื่องจากมีกลุ่มนักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ก็ยอมรับว่า กลุ่มนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาคู่กัน ส่วนผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยก็มีบ้างในบางด้าน ซึ่งตามความคิดเห็นส่วนใหญ่ก็คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาของนักศึกษาที่มีจำนวนมาก สำหรับสิ่งที่กลุ่มนักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาเช่นกัน กล่าวคือ กลุ่มนักศึกษาสามารถเผยแพร่ชื่อเสียงและ เกียรติคุณอันดีงามของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักศึกษาในด้านการศึกษาให้คำปรึกษา และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย รวมทั้ง เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษาคู่กัน ซึ่งนิสิตนักศึกษากับกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งที่ปราศจากกันไม่ได้ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งนิสิตนักศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงแวดล้อมใหม่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญ ดังที่ เฟลด์แมน และนิวคอมบ์ (Feldman and Newcomb 1973, อ้างถึงในประกอบ คูปรันต์ 2525) ได้สรุปไว้ว่า กลุ่มสามารถเกื้อหนุนในการเรียนและวิชาการได้ในบางโอกาส เพื่อนสามารถให้กำลังใจในเรื่องทั่วไป กระตุ้นและให้กำลังใจนิสิตนักศึกษาที่กำลังจะ เปลี่ยนแนวความคิด พร้อมทั้งช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความมั่นใจและพอใจในตนเองยิ่งขึ้น

บทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทบาทด้านวิชาการ

กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบทบาทด้านวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยลักษณะของกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดแนะนำการลงทะเบียนเรียน การให้ยืมหรือบริการแลกเปลี่ยนเอกสารประกอบการเรียน และการแนะนำเกี่ยวกับการสอบ เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของกิจกรรมด้านวิชาการดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับลักษณะที่เป็นจริงของระบบการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะในแต่ละภาคเรียนจะมีนักศึกษามาลงทะเบียนเป็นจำนวนมาก โอกาสที่นักศึกษาจะพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับระบบการเรียนและการสอนในมหาวิทยาลัยนั้นย่อมมีโอกาสน้อยมาก กลุ่มต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในด้านนี้ค่อนข้างมากเท่ากับเป็นการช่วยให้แก่นักศึกษาค้นคว้าหาโอกาสที่จะเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิจิตรา ฤทธิธาดา(2516) ที่พบว่าการศึกษาที่นักศึกษาประสบผลสำเร็จของการศึกษานั้น มีผลจากการปรับตัวในมหาวิทยาลัยเช่นกัน เพราะความสามารถในการปรับตัวในด้านต่างๆ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากสำหรับนักศึกษา

อนึ่ง การที่นักศึกษามีโอกาสได้พบเพื่อนฝูงและนักศึกษารุ่นอื่น ๆ จึงเป็นการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยโดยจะมีผลต่อการศึกษามหาวิทยาลัยได้

บทบาทด้านการเมือง

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา กิจกรรมที่ปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมอื่นส่วนใหญ่จะจำกัดขอบเขตเฉพาะภายในมหาวิทยาลัย คือ การเลือกตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย และการเลือกตั้งองค์การนักศึกษา ซึ่งกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แสดงบทบาทด้านนี้ได้อย่างสอดคล้องกับระบบการบริหารของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะในด้านการบริหารงานมหาวิทยาลัย หรือในด้านการบริหารงานของนักศึกษาเอง เพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้ระบบการสรรหาผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยระบบการเลือกตั้ง และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นส่วนหนึ่งที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งในลักษณะดังกล่าวเช่นนี้ ย่อมเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษามหาวิทยาลัยและประเทศชาติ เพราะ

นักศึกษาสามารถเรียนรู้และมีประสบการณ์ในด้านการเมืองและการปกครองในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยโดยผู้บริหารมหาวิทยาลัย ต้องใช้พลังของนักศึกษาในส่วนนี้ให้ถูกต้องและเหมาะสม ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ได้กล่าวว่า พลังของนิสิตนักศึกษา หากนำไปใช้ให้ถูกย่อมเกิดประโยชน์ต่อบ้านเมือง เป็นอันมาก

บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์

กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบทบาทในด้านนี้ในระดับปานกลาง คือ มีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยมีกิจกรรมในลักษณะการออกค่ายอาสาพัฒนา ซึ่งเป็นลักษณะของนิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปอยู่ในประเภทอุดมคติสูง สนใจปัญหาของสังคมและต้องการช่วยเหลือสังคม ซึ่งตรงกับลักษณะของกลุ่มนักศึกษาที่ คอฟแมน (Kauffman, อ้างอิงใน วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2530) ได้แบ่งไว้คือ เป็นลักษณะของกลุ่มชอบสมาคมลักษณะดังกล่าวรวมถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มนักศึกษาที่รวมตัวในลักษณะการมาจากท้องถิ่นเดียวกัน จะมีจิตสำนึกร่วมกันในส่วนที่ว่าควรจะมีส่วนได้รับผิดชอบหรือทำประโยชน์ให้กับภูมิสำเนาเดิมของตนเองบ้าง

บทบาทด้านกีฬาและนันทนาการ

กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทด้านนี้ในระดับปานกลาง คือ มีกิจกรรมประมาณ 3 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา โดยดำเนินกิจกรรมในลักษณะนี้ค่อนข้างมาก กล่าวคือ การจัดแข่งขันกีฬาของสมาชิกภายในกลุ่ม และการจัดทัศนศึกษานอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นธรรมชาติของบุคคลที่มารวมกลุ่มกันจะเกิดพฤติกรรมกลุ่มขึ้น และโดยธรรมชาติของวัยรุ่นนั้นกิจกรรมส่วนใหญ่จะแสดงออกมากในลักษณะของการสนุกสนานรื่นเริงกันภายในกลุ่ม ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ แอสติน (Astin: 49 อ้างจากบุพผา การ์วิเวท, 2528) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมของเพื่อนนักศึกษาที่เรียนอยู่ด้วยกันว่า จะใช้เวลาว่างในการพักผ่อน การนัดเที่ยวกัน และการเข้าร่วมกิจกรรมดนตรี เป็นต้น

ส่วนบทบาทในด้านอื่น ๆ

นอกจากกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทในแต่ละด้านดังกล่าวมาแล้ว ยังมีบทบาทในด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก คือมีกิจกรรมระหว่าง 4-6 ครั้งในภาคเรียนที่ผ่านมา

บทบาทดังกล่าวได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ และการเล่นเกมต่าง ๆ ภายในกลุ่ม
 หนึ่งลักษณะดังกล่าว เป็นลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ซึ่ง
 เมื่อว่างจากชั่วโมง เรียนแล้ว จะมารวมกลุ่มกันเพื่อพูดคุยในเรื่องต่าง ๆ แม้แต่การชักชวน
 กันไปห้างสรรพสินค้าตามที่ต่าง ๆ ดังที่ อรทัย ผลเนื่องมา (2530) พบว่า เหตุผลในการ
 เข้ากลุ่มเพื่อนที่สำคัญที่สุดเป็นเหตุผลทางด้านอารมณ์ ส่วนกิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนที่
 ปฏิบัติบ่อยที่สุดเป็นกิจกรรมการสนทนา

การเปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

สำหรับการเปรียบเทียบบทบาทด้านต่าง ๆ แยกตามลักษณะของกลุ่มได้พบว่าส่วนใหญ่
 ไม่แตกต่างกันนั้น อัจฉริยา ธีระรัตน์ ได้ว่า เพราะวัตถุประสงค์พื้นฐานในการรวมกลุ่มนักศึกษานั้น
 ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียน หรือกลุ่มทั่วไป อยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน จะ
 แตกต่างกันในบทบาทบางด้านเท่านั้น เช่น ด้านการเมือง ด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์
 เป็นต้น โดยกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไป มีบทบาทดังกล่าวสูงกว่ากลุ่มโรงเรียน

ส่วนบทบาทที่เด่นชัดที่ได้จากผลของการวิจัย เปรียบเทียบบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในครั้งนี้ยังสามารถกล่าวได้ตามลักษณะของกลุ่มดังนี้

กลุ่มมาตุภูมิ

กลุ่มมาตุภูมิมีบทบาทในด้านการเมืองสูงกว่าบทบาทด้านอื่น และมีกิจกรรมด้านนี้
 สูงกว่ากลุ่มทั่วไปและกลุ่มโรงเรียน อัจฉริยา ธีระรัตน์ ได้ว่า วัฒนธรรมท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อการแสดง
 พฤติกรรมของนักศึกษา โดยเฉพาะบทบาทเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักศึกษาได้รับการถ่ายทอดมา
 โดยตรง เช่น ลักษณะโดยทั่วไปของคนในภาคใต้ซึ่ง อาณัติ อาภาภิรมย์ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า
 คนภาคใต้ส่วนใหญ่มีความสนใจในเรื่องของการเมืองสูง รักพวกพ้อง และรักท้องถิ่น เป็นต้น
 ประกอบกับกลุ่มมาตุภูมินั้น ลักษณะของสมาชิกส่วนใหญ่มาจากภูมิลำเนาเดียวกัน กล่าวคือ จาก
 ตำบล อำเภอหรือจังหวัดเดียวกัน การรวมกลุ่มกันมีความสนิทสนมกันเหมือนพี่น้อง ประเด็น
 ที่สำคัญคือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่อยู่ในลักษณะของกลุ่มมาตุภูมินี้ได้มีการ
 รวมกลุ่มในลักษณะเป็นกลุ่มภูมิภาค เช่น สหพันธ์นักศึกษา 14 จังหวัดภาคใต้ สหพันธ์นักศึกษา
 ภาคอีสาน และศูนย์นักศึกษาพายัพ จากสภาพความเป็นจริงนี้ ทำให้กลุ่มมาตุภูมิเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่

มีพลังในการดำเนินกิจกรรมสูง โดยเฉพาะกิจกรรมที่เด่นชัดและสอดคล้องกับสภาพการบริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง คือ กิจกรรมการเลือกตั้งทั้งในระดับองค์การนักศึกษาและระดับผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งต่างกับกลุ่มโรงเรียนและกลุ่มทั่วไปที่มีลักษณะของกลุ่มที่กระจัดกระจาย และเป็นกลุ่มที่มีขนาดเล็ก ดังนั้น แรงผลักดันในบทบาทด้านนี้ย่อมน้อยกว่า

กลุ่มโรงเรียน

กลุ่มโรงเรียนมีบทบาทด้านอื่น ๆ สูงกว่ากลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มทั่วไป โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ของกลุ่มโรงเรียนเป็นลักษณะการสังสรรค์ และเล่นเกมต่าง ๆ ภายในกลุ่ม ซึ่งจากผลของการวิจัยได้พบว่า กลุ่มโรงเรียนนั้นมีสัดส่วนของปริมาณค่อนข้างน้อย และโดยเฉพาอย่างยิ่งข้อที่น่าสังเกตคือ ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร สมาชิกของกลุ่มจะเป็นลักษณะของเพื่อนร่วมรุ่น หรือรุ่นพี่รุ่นน้อง พฤติกรรมกลุ่ม ส่วนใหญ่จึงเป็นในลักษณะการให้ความอบอุ่นให้กำลังใจซึ่งกันและกันและช่วยเหลือกันในการปรับตัว โดยชักชวนกันสนทนาหรือเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน และทำให้รู้สึกไม่ว่าเหว

กลุ่มทั่วไป

กลุ่มทั่วไปเป็นกลุ่มที่มีบทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ และบทบาทด้านวิชาการสูงกว่าบทบาทด้านอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นฐานในการรวมกลุ่มของกลุ่มทั่วไปนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มมาตุภูมิและกลุ่มโรงเรียน กล่าวคือ การรวมกลุ่มของกลุ่มทั่วไปส่วนใหญ่เป็นการรวมกลุ่มตามความสนใจ หรือมีความต้องการจะทำกิจกรรมในด้านใดด้านหนึ่ง เฉพาะลงไป เช่น บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มทั่วไปที่มีความสนใจในกิจกรรมด้านนี้ โดยเฉพาะจะร่วมกันทำกิจกรรมหรือชักชวนอาสาสมัครเพื่อการออกค่ายอาสาพัฒนา เช่น กลุ่มโครงการสัปดาห์แดน หรือกลุ่มคาทอลิก ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสนใจในด้านศาสนา ก็จะดำเนินกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ตามความเชื่อทางศาสนาคริสต์ โดยออกชักจูงให้เพื่อนนักศึกษาหรือบุคคลทั่วไปได้รู้จักกับศาสนาของตน เป็นต้น ส่วนบทบาทของกลุ่มทั่วไปทางด้านวิชาการนั้น จากที่สรุปไว้ในผลของการวิจัยที่ว่ากลุ่มทั่วไปบางกลุ่ม อาจมีลักษณะของนักศึกษาที่เรียนในคณะหรือสาขาวิชาเดียวกัน เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับวิชาที่เรียน ก็มารวมกลุ่มกันเพื่อทบทวนวิชาการต่างๆ เช่น กลุ่มสภิติคอมพิวเตอร์ หรือกลุ่มเศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ เป็นต้น นอกจากจะช่วยเหลือกันภายในกลุ่มแล้วก็อาจจะต้องการเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนนักศึกษาอื่นด้วย ซึ่งในด้านวิชาการนี้ยังรวมถึง

การให้ยืมหรือแลกเปลี่ยนเอกสารประกอบการเรียน การแนะนำสารลงทะ เบียนเรียนและการสอบ โดยกลุ่มนักศึกษาร่วมกันดำเนินกิจกรรมที่กลุ่มคิดว่าสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเพื่อนนักศึกษาได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากบทบาททั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว จากผลการวิจัยยังพบว่ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมและบทบาทด้านศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรมอยู่ในระดับน้อย คือ มีกิจกรรมประมาณ 2 ครั้ง ในภาคเรียนที่ผ่านมา ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ อีระ นทีวุฒิกุล (2521) ที่พบว่ากิจกรรมที่ผลิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนใจเข้าร่วมมากที่สุดได้แก่ สังคมสงเคราะห์และบำเพ็ญประโยชน์ กีฬาและสุขภาพ ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่ผลิตเข้าร่วมน้อย ส่วนหนึ่งคือ กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม

สรุปบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

เมื่อกล่าวโดยส่วนรวมแล้ว การรวมกลุ่มของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง จากผลของการวิจัยที่ได้สรุปมาแล้วข้างต้น ส่วนใหญ่เป็นผลดีซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเปิดเช่นมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะมีลักษณะการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตของนักศึกษานอคมหาวิทยาลัยแตกต่างจากมหาวิทยาลัยปิดโดยทั่วไป มหาวิทยาลัยรามคำแหงควรจะใช้ลักษณะพิเศษของกลุ่มเพื่อน (Peer Group) ของกลุ่มนักศึกษานี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัยเอง เพราะถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงจะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ซึ่งนักศึกษาสามารถเรียนจากสื่อการสอนต่างๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องมาเข้าชั้นเรียนที่ทางมหาวิทยาลัยจัดาก็ได้ แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้ว นักศึกษาเป็นส่วนใหญ่มาเรียนที่มหาวิทยาลัย ซึ่งเห็นได้จากผลการวิจัยจากกลุ่มนักศึกษานี้ได้พบว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ลงทะ เบียนทุกภาคเรียนติดต่อกัน โดยมาเข้าชั้นเรียนและใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันเช่นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยปิดโดยทั่วไป ซึ่งนักศึกษาเหล่านั้นได้ให้เหตุผลของการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มว่า ต้องการเพื่อนเพื่อช่วยการปรับตัวในด้านต่าง ๆ และยังพบอีกว่ากลุ่มเพื่อนสามารถเป็นที่ยึดเหนี่ยวให้นักศึกษาได้อยู่และทำกิจกรรมนอคมหาวิทยาลัยมากขึ้น เพราะนักศึกษาจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู๋กับกลุ่มเพื่อน หลังจากหมดชั่วโมงเรียนแล้ว เพราะจากสภาพความเป็นจริงของการจัดตารางเรียนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ถ้านักศึกษาลงทะ เบียนเรียนประมาณ 16-24 หน่วยกิต ซึ่งคิดเป็นจำนวนวิชาได้ 5-8 วิชาโดยประมาณนั้น การจัดตารางสอนของนักศึกษาจะเรียนวันละประมาณ

1-3 วิชา โดยแต่ละวิชาใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง 40 นาที และเรียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในหนึ่งวันมี 3 คาบเวลา ซึ่งวิชาแรกจะเริ่มเวลาประมาณ 8.30 ถึง 11.10 น. วิชาที่สอง จะเริ่ม 11.25-14.05 น. และวิชาที่สามจะเริ่มเวลา 14.20-17.00 น. โดยบางครั้งใน 1 วัน นักศึกษาอาจเรียนเพียง 1 หรือ 2 วิชาเท่านั้น ถ้าเรียนคาบเช้าแล้วต้องรอเรียนคาบ ที่สามก็จะเห็นว่ามีความว่างในคาบที่สอง ซึ่งในลักษณะดังกล่าวนี้นักศึกษาจำเป็นต้องมีที่สำหรับ พักเพื่อรอเวลาเรียนในวิชาต่อไป

ส่วนบทบาทที่กลุ่มนักศึกษาแสดงออกมาในลักษณะของการจัดกิจกรรมในด้านต่างๆ นั้น มีผลต่อกลุ่มนักศึกษาและ เพื่อนนักศึกษาอื่นในมหาวิทยาลัย ทั้งยังรวมถึงมหาวิทยาลัยด้วย ดังเช่น บทบาทด้านวิชาการซึ่งนับว่าเป็นบทบาทของกลุ่มนักศึกษาที่สามารถช่วยเหลือมหาวิทยาลัย ที่ไม่สามารถให้บริการแนะแนวและดูแลนักศึกษาเป็นจำนวนมากได้อย่างทั่วถึง โดยกลุ่มนักศึกษาเหล่านี้ จะมีบทบาทที่เอื้อต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย เช่น การให้ยืมหรือแลกเปลี่ยนเอกสารประกอบการ เรียน การจัดหาและนำเอกสารลงทะเลเบียนเรียน และการสอบ หรือแม้แต่การนำรุ่นพี่ที่มีผลการ เรียนดีมาเป็นผู้ทบทวนกระบวนวิชาต่างๆ ก่อนที่จะมีการสอบไล่ของแต่ละภาคเรียน เพื่อบริการ ให้กับสมาชิกกลุ่มและ นักศึกษาอื่นที่สนใจโดยทั่วไป ซึ่งกิจกรรมด้านนี้ได้รับความสนใจจากนักศึกษา มากพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาบางกลุ่มที่มาเรียนเป็นครั้งคราว หรือมาเรียนใน ช่วงใกล้ ๆ จะปิดการบรรยายของแต่ละภาคเรียน ก็จะได้รับประโยชน์ในการทบทวนดังกล่าว

สำหรับบทบาทด้านอื่นๆ กลุ่มนักศึกษาได้ปฏิบัติบ้าง แต่ค่อนข้างจะจำกัดขอบเขตเฉพาะ ในมหาวิทยาลัย เช่นบทบาทด้านการเมืองและศิลปวัฒนธรรม ส่วนบทบาทของกลุ่มนักศึกษาที่คิดว่า เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยคือ บทบาทด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ แต่บทบาทด้านนี้มีผลกระทบต่อบริษัทมหาวิทยาลัยทั้งด้านบวกและด้านลบ เพราะถ้ากลุ่มนักศึกษามีความตั้งใจ รับผิดชอบและ เสียสละอย่างแท้จริง อาจเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและ เกียรติคุณของมหาวิทยาลัย แต่ถ้าวางทางตรงกันข้ามอาจเป็นทางนำความเสื่อมเสียมาสู่มหาวิทยาลัยได้ เพราะกลุ่มนักศึกษา เหล่านั้นเมื่อออกไปทำกิจกรรม จะไปในนามของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นส่วนใหญ่

อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยเรื่องบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงใน ครั้งนี้นับได้ว่ากลุ่มนักศึกษาที่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีกลุ่มนักศึกษาเป็นจำนวนมาก และกระจายอยู่ ทั่วไปนั้น ถ้าพิจารณาในภาพรวมแล้วย่อมต้องมีผลกระทบต่อบริษัทมหาวิทยาลัยบ้างในบางด้าน เช่น ด้านการบริหารและด้านอาคารสถานที่ แต่มหาวิทยาลัยเองโดยผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องก็งาน กิจการและบริการนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็ไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าจากสภาพความ

เป็นจริงในหลาย ๆ ด้านแล้ว การรวมกลุ่มในลักษณะ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น สามารถแสดงบทบาทที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งนักศึกษาและ มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยดังกล่าวได้สรุปและอภิปรายมาแล้วแต่ต้นนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะ สองประการคือ

1. ข้อเสนอแนะต่อการบริหารของมหาวิทยาลัย
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในโอกาสต่อไป

1. ข้อเสนอแนะต่อการบริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิจัยบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีบทบาทที่เป็นประโยชน์ทั้งในด้านพัฒนาคุณภาพนักศึกษาเองในหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษานั้นให้ข้อเท็จจริงว่าต่างได้ให้ความสนใจ และ เห็นสมควรสนับสนุนการดำเนินงานบทบาทของกลุ่มนักศึกษา รวมทั้ง ได้แสดงข้อที่ควรระมัดระวัง เพื่อป้องกันผลเสียที่จะกระทบต่อมหาวิทยาลัยอื่น เนื่องจากบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ดังนั้น จึงสมควรที่จะ เสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยในหัวข้อต่อไปนี้คือ

- 1.1 ข้อเสนอแนะ โดยทั่วไปสำหรับมหาวิทยาลัย
- 1.2 ข้อเสนอแนะ ในด้านการสนับสนุนบทบาทของกลุ่มนักศึกษา
- 1.3 ข้อเสนอแนะ ในด้านการป้องกันผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยอื่น เนื่องจาก

บทบาทของกลุ่มนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ โดยทั่วไปสำหรับมหาวิทยาลัย

1. การกำหนดนโยบาย

เนื่องจาก พบว่า มหาวิทยาลัยมิได้มีนโยบายที่ชัดเจนที่จะ ปฏิบัติต่อกลุ่มนักศึกษา และ โดยทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยมิได้ปฏิเสธว่า ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ได้มีกลุ่ม

นักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวนี้ มีน้อยกว่าความสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยกับชมรมนักศึกษาหรือองค์การนักศึกษา ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของฝ่ายกิจการนักศึกษา ดังนั้นจึงทำให้ที่ท่าของมหาวิทยาลัยที่มีต่อกลุ่มนักศึกษาเป็นไปอย่างไม่ราบรื่นหรือรัดกุมเท่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพราะทางมหาวิทยาลัยมีความเห็นว่า กลุ่มนักศึกษาเหล่านั้นเป็นกลุ่มที่มีได้ก่อตั้งขึ้นภายใต้การรับรู้ หรือการดูแลของฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรง การปฏิบัติต่อกลุ่มดังกล่าวนี้จึงค่อนข้างจะห่างไกลเต็มที่

ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีนโยบายที่แน่ชัดที่จะปฏิบัติต่อกลุ่มอย่างไร ก็จะทำให้ความสัมพันธ์ และที่ท่าของทั้งสองฝ่ายเป็นไปด้วยดีจนสามารถปฏิบัติได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น

นโยบายดังกล่าวนี้ มิได้หมายความว่า จะต้องเป็นนโยบายที่จะรับเอากลุ่มนักศึกษาดังกล่าวไว้ภายใต้การดูแลเช่นเดียวกับชมรมในองค์การนักศึกษา แต่คงเป็นนโยบายที่แตกต่าง และแสดงถึงการสนับสนุนที่ชัดเจนจนเป็นที่เข้าใจกันทั้งสองฝ่าย เช่น ด้านสถานที่ควรกำหนดบริเวณและขอบเขตลงไปให้ชัดเจน ส่วนด้านงบประมาณนั้นมหาวิทยาลัยควรกำหนดว่าจะให้อย่างไร และในด้านระเบียบหรือข้อบังคับภายในของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนักศึกษามีอย่างไร เป็นต้น

อนึ่งในข้อเสนอนี้ดังกล่าวนี้สมควรย้ำด้วยว่าเนื่องจากกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มที่ต้องการความเป็นอิสระ ซึ่งไม่ควรจะปล่อยให้ดำเนินไปอย่าง เป็นอิสระจนมหาวิทยาลัยไม่สามารถเข้าไปดูแลได้ถึง ดังนั้นนโยบายต่าง ๆ ควรพิจารณาความเหมาะสมเพื่อมิให้เกิดความรู้สึกในการขัดแย้ง ต่อต้านหรือนักศึกษาเกิดความเข้าใจว่าถูกกำหนดในรูปแบบจนขาดความเป็นอิสระในการดำเนินงาน เพราะจะกลายเป็นการทำลายความเป็นธรรมชาติของกลุ่มนักศึกษา มากกว่าเป็นการสร้างสรรค์หรือสนับสนุน

2. แนวทางในการปฏิบัติ

สิ่งที่สามารถเสนอแนะ เป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้นั้นคง เห็นได้จากสิ่งต่อไปนี้คือ

2.1 ในด้านสถานที่ ควรที่มหาวิทยาลัยจะได้อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับสถานที่ให้เป็นที่ยอมรับยิ่ง มากกว่าการกำหนดแต่เพียงพื้นที่ ในการนี้มหาวิทยาลัยสมควรที่จะได้จัดสร้างให้ได้ทั้งหมดมากกว่าจะปล่อยให้แก่งแย่ง หรือจัดสร้างกันเองอย่างไม่มีระเบียบและขาดความปรานี ซึ่งมิได้หมายความว่า จะต้องสร้างให้สวยงาม จนสิ้นเปลืองงบประมาณเกินไป จนไม่อาจจัดทำได้ด้วยข้อจำกัดในด้านงบประมาณของทางมหาวิทยาลัย เพราะจากผลการวิจัยพบว่า สถานที่ในการจัดตั้งกลุ่มนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการจองที่ว่างแล้วจัดสร้างขึ้นเอง ซึ่งก็

สอดคล้องกับข้อมูลซึ่ง ผู้บริหารได้กล่าวว่ากลุ่มนักศึกษาบางกลุ่มได้ต่อเติมหรือสร้างชุมชนใหม่เอง จนขาดความเป็นระเบียบและ เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีกับมหาวิทยาลัย ดังนั้นเกี่ยวกับด้านสถานที่ นอกจากมหาวิทยาลัยจะต้องพยายามสร้างให้ได้ทั้งหมดแล้ว ยังจะต้องมีกฎระเบียบและข้อบังคับเพิ่มเติมอย่างเข้มแข็งและรัดกุมในบางเรื่อง เช่นการห้ามสร้างสถานที่ของกลุ่มตามความพอใจ และมหาวิทยาลัยสามารถเข้าดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่ได้ตามความจำเป็น เพราะเป็นสถานที่ราชการ ซึ่งมหาวิทยาลัยอื่นจะไม่ยอมให้มีการปลูกสร้างใด ๆ เลยเป็นอันขาด เป็นต้น

2.2 ในด้านงบประมาณสนับสนุน มหาวิทยาลัยควรจะได้มีการจัดสรร เพื่อสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกลุ่มนักศึกษา โดยเป็นงบประมาณที่ไม่มากนัก ทั้งนี้จัดสรรผ่านทางองค์การนักศึกษา ซึ่งสามารถทำได้ และหมายความได้ว่าแต่ละกลุ่มอาจได้รับงบประมาณไม่เท่ากัน เพราะจะต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มหรือบทบาทของกลุ่มเป็นต้น ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีบทบาทในด้านต่าง ๆ หลายด้านด้วยกันและปัญหาในการดำเนินงานของกลุ่มส่วนใหญ่แล้วขาดงบประมาณในการดำเนินการ และต้องการให้มหาวิทยาลัยช่วยเหลือด้านงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาได้ให้ข้อมูลว่าทางมหาวิทยาลัย ได้ให้การสนับสนุนในด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกบางประการอยู่แล้ว แต่เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ และจำนวนของกลุ่มนักศึกษาซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่ามหาวิทยาลัยจำเป็นต้องกำหนดว่ากลุ่มในลักษณะใด และมีกิจกรรมในด้านใด จะเป็นกลุ่มที่ทางมหาวิทยาลัยสามารถสนับสนุนในด้านงบประมาณ หรือแม้แต่การอำนวยความสะดวกในด้านอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยควรกำหนดว่า มหาวิทยาลัยจะมีนโยบายสนับสนุนเฉพาะกลุ่มที่มีนโยบายที่ชัดเจนหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการเท่านั้น เช่น กลุ่มสภาคอมพิวเตอร์หรือกลุ่มเศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณหรือชื่ออื่นๆ แต่มีกิจกรรมด้านวิชาการหรือกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและนักศึกษาอื่น ๆ ส่วนกลุ่มที่มีแนวนโยบายหรือวัตถุประสงค์ที่ไม่ชัดเจนหรือมีกิจกรรมที่ไม่เด่นชัดว่ามีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและนักศึกษาส่วนรวมมากนัก มหาวิทยาลัยจะไม่สามารถสนับสนุนทางด้านงบประมาณได้ คงเพียงสนับสนุนการรวมกลุ่มของกลุ่มนักศึกษาเหล่านี้ได้แต่เพียงสร้างชุมชนให้น่าพักผ่อนในช่วงระหว่างคาบเวลาเรียนเท่านั้น

2.3 ในด้านระเบียบเพื่อใช้ควบคุมการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ไม่จำเป็นต้องมีระเบียบเพื่อใช้ในการควบคุมการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษา แต่ระเบียบดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้าง ๆ และยืดหยุ่นได้มากกว่าที่

จะเป็นระเบียบ หรือข้อบังคับที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง เพราะจากผลการวิจัยพบว่าเหตุผลที่กลุ่มนักศึกษาไม่เข้าร่วมกับชมรมเพราะต้องการความเป็นอิสระ แต่ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยต้องมีระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการดำเนินงานหรือติดตามผลการดำเนินงานของกลุ่มนักศึกษาบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย หรือกลุ่มที่ขออนุมัติมหาวิทยาลัยออกไปดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในนามของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะมีต่อมหาวิทยาลัยในภายหลัง และ เพื่อให้ระเบียบและข้อบังคับเป็นผลในทางปฏิบัติ มหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดบทลงโทษต่อกลุ่มนักศึกษา เพื่อใช้ร่วมกันอย่างเคร่งครัดเพราะจากการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มนักศึกษาบางกลุ่มไม่เคารพกฎเกณฑ์ของส่วนรวม เช่น ในการดำเนินกิจกรรมบางครั้งจะใช้เสียงดังรบกวนชั้นเรียน กีดขวางการจราจร และการติตโปสเตอร์ตามผนังตึกทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ เป็นต้น

2.4 เกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา จากผลการวิจัยในครั้งนั้นมหาวิทยาลัยสามารถรู้ได้ว่ามีกลุ่มนักศึกษา มากน้อยเพียงใด หรือกลุ่มลักษณะใดมีจำนวนเท่าใด เมื่อเป็นเช่นนี้การจัดอาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยช่วยเหลือ ติดตามและให้คำแนะนำจึงมีความจำเป็นและมหาวิทยาลัยย่อมสามารถดำเนินการ ในเรื่องแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาขึ้นได้ตามลักษณะของกลุ่มหรือลักษณะของกิจกรรมที่กลุ่มนักศึกษาสนใจ หรือแม้แต่เป็นการแบ่ง เขตให้แต่ละคณะดูแลรับผิดชอบกลุ่มนักศึกษาที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับคณะต่าง ๆ ซึ่งเท่ากับเป็นการกระจายความรับผิดชอบต่อกลุ่มนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง ลักษณะของการแบ่งเขตนั้น จากการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งเป็น 3 เขต เช่น เขตที่ 1 เป็นที่ตั้งของกลุ่มต่าง ๆ มากมายดังกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจำนวน 22 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มมาตุภูมิ กลุ่มโรงเรียนและกลุ่มทั่วไป และในพื้นที่เขตนี้เป็นที่ตั้งของคณะที่สามารถรับผิดชอบกลุ่มนักศึกษาได้ 3 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ถ้าจะกล่าวถึงลักษณะของกิจกรรม มหาวิทยาลัยอาจจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ และเป็นการให้คำแนะนำอย่างถูกต้องและเหมาะสม เช่น กลุ่มนักศึกษาที่มีความสนใจในบทบาทด้านการเมือง อาจารย์จากคณะรัฐศาสตร์สามารถเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่ง เพราะจากผลการวิจัยซึ่ง ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ว่า มหาวิทยาลัยควรที่จะให้ความสนใจ และยอมรับกลุ่มนักศึกษาให้มากขึ้น ทั้งอย่าละเลยต่อการแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรมให้ถูกต้อง เพราะถ้าไม่สนใจไม่ยอมรับ กลุ่มนักศึกษาอาจจะแสวงหาการยอมรับจากบุคคลภายนอกซึ่งอาจใช้กลุ่มนักศึกษาเหล่านี้ เป็นฐานกำลังในการดำเนินกิจกรรมที่ไม่ถูกต้องได้

ในด้านบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษานั้น มหาวิทยาลัยจะต้องยอมรับว่าเป็นภาระงานในหน้าที่เช่นเดียวกับที่ปรึกษาอื่น ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น

2.5 เกี่ยวกับการควบคุมบทบาทของกลุ่มนักศึกษา เนื่องจากได้เคยเกิดเป็นกรณีแล้วว่าบทบาทบางอย่างของกลุ่มนักศึกษานั้นได้เกิดผลในส่วนกว้างที่จะนำไปสู่กรณีที่รุนแรงได้ และจากผลการวิจัยพบเช่นกันว่ากลุ่มนักศึกษาได้เคยเสนอให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบางอย่างที่คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักศึกษาว่า กลุ่มนักศึกษาบางกลุ่มที่มีจำนวนสมาชิกมากมีบทบาท ในด้านการบริหารมหาวิทยาลัย เพราะการที่นักศึกษามีส่วนในการสรรหาตำแหน่งอธิการบดีหรือตำแหน่งบริหารอื่นๆ จึงทำให้มีอำนาจในการต่อรองสูง บางครั้งไม่พอใจก็จะมีการเคลื่อนไหว และการชุมนุมประท้วงหรือโจมตีในลักษณะต่าง ๆ บางกลุ่มดำเนินการบางอย่างโดยผลการ โดยมีได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัย หรือขออนุมัติโครงการไปแล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ จนทำให้เสื่อมเสียถึงมหาวิทยาลัย บางกลุ่มเอาชื่อของมหาวิทยาลัยไปติดต่อกับหน่วยงานภายนอก โดยไม่ปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่ามหาวิทยาลัยย่อมมีหน้าที่ที่จะต้องร่วมพิจารณา โดยการพิจารณาบทบาทบางอย่างที่จะ ไม่นองูญาติให้ใช้พื้นที่ในมหาวิทยาลัยดำเนินการ เพราะถึงแม้สิ่งเหล่านี้จะเป็นเรื่องทีละเอียดอ่อน แต่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดเป็นแนวทางเอาไว้ มิฉะนั้นแล้วมหาวิทยาลัยจะปราศจากทิศทางหรือกลไกในการประสานงาน เพื่อควบคุมบทบาทที่เป็นอันตรายหรือล่อแหลมต่อความรุนแรงได้ ส่วนในด้านการติดต่อกับภายนอกโดยใช้ชื่อของมหาวิทยาลัยนั้นควรจะได้ผ่านฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและรับรองความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการว่ามีโอกาสประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เนื่องจากนักศึกษาไม่มีสิทธิ์ที่จะกระทำในเรื่องดังกล่าวได้โดยผลการ

2.6 เกี่ยวกับการควบคุมจำนวนของกลุ่มนักศึกษา จากการผลของวิจัยในครั้งนี้พบว่ามีกลุ่มนักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งต่างกลุ่มต่างทำกิจกรรมของตนเองและบางครั้งกิจกรรมเหล่านี้ก็ซ้ำซ้อนกัน ดูเสมือนเป็นการแข่งขันหรือเป็นการแบ่งพรรค แบ่งพวกกัน ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรจะมีระเบียบข้อบังคับในการจัดตั้งกลุ่ม โดยให้มีการจดทะเบียนกลุ่ม ในแง่ปฏิบัตินั้นมหาวิทยาลัยโดยฝ่ายกิจการนักศึกษาอาจเป็นผู้ดำเนินการเองหรือมอบหมายให้องค์การนักศึกษาช่วยดำเนินการให้ โดยมีกฎข้อบังคับ ในการจัดตั้งกลุ่มที่ใช้ร่วมกัน โดยกลุ่มนักศึกษาที่ขอจดทะเบียนรับรองกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เช่น

1. ต้องมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกลุ่มอย่างชัดเจน
2. ต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษารับรองในการจัดตั้งกลุ่ม
3. กิจกรรมที่กลุ่มดำเนินการจะต้องผ่านการขออนุญาตจาก

มหาวิทยาลัย

4. การจดทะเบียนรับรองกลุ่มจะเป็นเพียงการขออนุญาตใช้พื้นที่ของมหาวิทยาลัยเท่านั้น เป็นต้น

ส่วนในแง่ของการที่กลุ่มกระจายและมียุ่เป็นจำนวนมากนั้น ก็อาจพิจารณาให้รวมกลุ่มเล็ก ๆ หรือกลุ่มที่มีกิจกรรมเหมือนกันเข้าด้วยกัน เช่น

1. ลักษณะของกลุ่มมาตุภูมิ ซึ่งจะเห็นได้จากการผลการวิจัยครั้งนี้ว่ามีตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด อาจให้รวมกันได้ในระดับจังหวัด
2. การรวมกันตามลักษณะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมที่มีลักษณะวิชาการก็เป็นกลุ่มวิชาการ หรือกิจกรรมอาสาพัฒนาและการบำเพ็ญประโยชน์ก็เป็นกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์
3. สำหรับกลุ่มที่ไม่มีบทบาท หรือกิจกรรมเพื่อส่วนรวมก็รวมเป็นกลุ่มนั้นแทนการ เป็นต้น

ในลักษณะของการรวมกลุ่มดังที่กล่าวมา นอกจากจะทำให้จำนวนลดน้อยลง ยังสามารถทำให้กลุ่มต่างๆ สามารถร่วมกันทำงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์และอุดมการณ์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในด้านการสนับสนุนบทบาทของกลุ่มนักศึกษา

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า บทบาทของนักศึกษาที่ดำเนินการในลักษณะของกลุ่ม ซึ่งได้แสดงอยู่ในด้านต่างๆ นั้น เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษาและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยในตนเองเดียวกันนี้ในที่อื่น ๆ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบด้วยว่า บางบทบาทนักศึกษายังดำเนินการอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ไม่ว่าจะพิจารณาจากสาเหตุใดก็ตาม

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสนับสนุนบทบาทของกลุ่มนักศึกษาดังต่อไปนี้

1. การเพิ่มและลดบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีเงื่อนไขที่แตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยอื่น ในหลายประการที่สามารถสร้างบรรยากาศเพื่อสนับสนุนการเพิ่มบทบาทของกลุ่มนักศึกษาได้ดังนี้คือ

1.1 การให้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันการ ในการนี้ควรที่มหาวิทยาลัยจะได้ จัดให้มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ เพื่อสนับสนุนบรรยากาศในการแสดงบทบาท ของกลุ่มนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลทางด้านวิชาการ เพราะจากผลของการวิจัยบทบาท ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในครั้งนี้ พบว่า กลุ่มทั่วไปซึ่งมีสัดส่วนของปริมาณกลุ่ม มากกว่ากลุ่มลักษณะอื่นนั้น มีบทบาทและกิจกรรมในด้านวิชาการและด้านอาสาพัฒนาและบำเพ็ญ ประโยชน์อยู่ในระดับปานกลางและสูงกว่าบทบาทด้านอื่น ซึ่งบทบาททั้งสองลักษณะดังกล่าวถือ ได้ว่าเป็นบทบาทที่มีประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและนักศึกษาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทด้าน วิชาการ ซึ่งมีลักษณะของกิจกรรมในระดับมากน้อยต่างกัน คือ เรื่องการจัดคิววิชาต่างๆ อยู่ใน ระดับน้อย ส่วนการให้ยืมและบริการแลกเปลี่ยนเอกสารประกอบการเรียน การจัดแนะนำการ ลงทะเบียนเรียนและการสอน อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมด้านวิชาการดังกล่าวนี้ กลุ่ม นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงน่าจะสามารถช่วยมหาวิทยาลัยได้มากขึ้น ถ้ามหาวิทยาลัยโดย เจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านต่างๆ จะ ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของกลุ่ม นักศึกษาสำหรับกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง สำหรับช่วงเวลาต่าง ๆ เช่น ก่อนเริ่มปีการศึกษาใหม่ก่อนการลงทะเบียนเรียน และก่อนการสอบไล่ในแต่ละภาคเรียน ซึ่งมหาวิทยาลัยสามารถสนับสนุนและส่งเสริมกลุ่มนักศึกษาที่สนใจในกิจกรรมดังกล่าวโดย

1. เชิญประธานหรือตัวแทนของกลุ่มนักศึกษามาอบรมเพื่อรับทราบ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ถูกต้องและสอดคล้องต่อเนื่องกับการทำงานของมหาวิทยาลัย
 2. แจกเอกสารที่ถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ให้กลุ่มนักศึกษาที่ สนใจทำกิจกรรมด้านนี้
 3. สนับสนุนด้านงบประมาณ และอำนวยความสะดวกต่อกลุ่ม นักศึกษาที่ร่วมมือช่วยเหลือกิจกรรมของมหาวิทยาลัยในด้านนี้
- สำหรับการคิวหรือทบทวนวิชาต่าง ๆ ที่กลุ่มนักศึกษาปฏิบัตินั้น ถือ ได้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์พอสมควร สำหรับสภาพของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะจะ มีนักศึกษาบางส่วนที่ต้องประกอบอาชีพในขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วย ดังนั้นจึงไม่ สามารถมาฟังคำบรรยายที่มหาวิทยาลัยได้ ในกิจกรรมดังกล่าวนี้ หากมหาวิทยาลัยสามารถที่จะ จัดให้มีการทบทวนกระบวนวิชาต่าง ๆ เองแล้ว อาจช่วยสนับสนุนโดยการแนะแนวทางให้แก่ กลุ่มนักศึกษาบ้าง เพราะการช่วยแนะแนวทางในการจัดคิวหรือทบทวนกระบวนวิชาอย่างถูกต้อง

จะสามารถทำให้กลุ่มนักศึกษาสามารถดำเนินกิจกรรมในด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.2 การเพิ่มบทบาทที่มีความหมาย และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม คณาจารย์ที่ทางมหาวิทยาลัยจะได้มีการกระตุ้นนักศึกษา ในบทบาทที่มีประโยชน์ แต่กลุ่มนักศึกษายังแสดงบทบาทน้อยอยู่ให้มีโอกาสได้แสดงบทบาทมากขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในครั้งนี้พบว่า บทบาทด้านศิลปวัฒนธรรมและบทบาทด้านศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรมนั้น มีกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย ทั้งที่บทบาททั้งสองด้านควรจะได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง ในการกระตุ้นให้กลุ่มนักศึกษาได้แสดงกิจกรรมในด้านดังกล่าวมากขึ้น มหาวิทยาลัยอาจจะกระทำได้โดยการให้งบประมาณสนับสนุน การจัดหาวิทยากร และเครื่องอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม เช่น การช่วยประชาสัมพันธ์ และให้ความร่วมมือในระดับต่าง ๆ หรือในทางตรงกันข้าม มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการเอง และเอากลุ่มต่าง ๆ ที่สนใจในบทบาททั้งสองด้านมาเข้าร่วมกับมหาวิทยาลัย โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มนักศึกษาได้ทราบ และขอความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมในส่วนต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มนักศึกษาได้มีโอกาสแสดงบทบาทในด้านนี้มากยิ่งขึ้น

1.3 การลดบทบาทของกิจกรรมที่ล่อแหลมต่อความรุนแรงและอาจนำความเสื่อมเสียมาสู่มหาวิทยาลัยได้ในที่สุด เช่น บทบาทด้านการเมือง ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่า กลุ่มมทศภูมิ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการรวมพลังกันอย่างหนาแน่นในแต่ละภาคนั้นมีบทบาทและกิจกรรมด้านการเมืองสูงกว่าบทบาทในด้านอื่น จึงเป็นบทบาทด้านที่มีความสำคัญที่มหาวิทยาลัยจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะกลุ่มนักศึกษาอาจจะรับเอาความคิดเห็นของฝ่ายที่อาจใช้พลังนักศึกษาเป็นเครื่องมือเพื่อความประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้นั้น คณาจารย์ที่มหาวิทยาลัยจะได้จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ และติดตามความเคลื่อนไหวอย่างใกล้ชิดทั้งนี้เพื่อทราบความเป็นไปหรือปรากฏการณ์และ เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษาดำเนินการที่เกินขอบเขต หรือหลงประเด็น โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งยังสามารถยับยั้งกิจกรรมหรือบทบาทนั้น ๆ ได้ทันต่อเหตุการณ์

ข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้ รวมถึงการที่มหาวิทยาลัยในฐานะ เป็นสถานที่ราชการย่อมมีและใช้อำนาจหน้าที่ของตนเข้ายับยั้งบทบาทที่ไม่สมควรได้ เช่นการก่อเหตุร้ายหรือการพาดพิง ถึงสถาบันหรือองค์การอื่น ๆ ที่จะกระทบกระเทือนต่อมหาวิทยาลัยได้

ความเข้มแข็ง เด็ดขาด และการรับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นจริงรวมทั้ง การตัดสินใจที่ทันต่อเหตุการณ์โดยประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ย่อมมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะนี้ ยังจะครอบคลุมไปถึงแนวความคิด ที่ทำ เสรีภาพ ความเป็นธรรม และความปรารถนาดีของนักศึกษาย่อมต้องการนำมาพิจารณาด้วยเสมอ มิเช่นนั้นแล้ว นักศึกษาจะไม่มีโอกาสแสดงบทบาทอย่างมีจิตสำนึกได้เลย ถ้ามหาวิทยาลัยมีความ เกรงกลัวมากเกินไป หรือมีทัศนคติที่ล่าเอียงต่อบทบาทของกลุ่มนักศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ

2. การใช้อำนาจทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

สามารถให้ข้อเสนอแนะได้เช่นเดียวกันว่า ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยมีความ จำเป็นที่จะต้องยับยั้งบทบาทที่ก่อให้เกิดความรุนแรง ได้นั้น เพราะจากสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษานักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของกลุ่มนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า บางกลุ่มเคยเรียกร้องและต่อรอง จนเกินขอบเขต บางกลุ่มดำเนินกรบางอย่างโดย พลังการ และบางกลุ่มรับใช้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง โดยทำการวิพากษ์วิจารณ์ รัฐบาล ผู้บริหาร โดย ไม่คำนึงถึงความเป็นจริง ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายกับมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยในฐานะ ที่เป็นหน่วยงานของรัฐ ย่อมมีอำนาจและหน้าที่ที่จะดำเนินการยับยั้ง ห้ามปรามหรือตักเตือนได้ ตามข้อบังคับและอำนาจในทางกฎหมาย เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว มหาวิทยาลัยก็ไม่ว่าจะมีเครื่องมือ หรือมาตรการที่เด็ดขาดที่จะคลี่คลายปัญหาของตนเองได้

การใช้อำนาจในทางการบริหารที่เด็ดขาดนั้นจะต้องกระทำโดยรัดกุมและ ในกรณีที่มีเหตุผลอันเพียงพอเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้ว ก็จะกลายเป็นความรุนแรง หรือเป็นการ กระตุ้นให้เกิดความรุนแรงเสียเอง

ผู้วิจัยขอชี้ข้อเสนอแนะในประเด็นนี้อีกครั้งหนึ่งว่า การใช้อำนาจทาง การบริหารที่เด็ดขาดนั้นพึงกระทำในเมื่อไม่มีทางเลือกและเป็นวิธีสุดท้ายเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในด้านการป้องกันผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยอัน เนื่องจากบทบาท ของกลุ่มนักศึกษา

เนื่องจากบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง อาจเป็นเหตุและเป็น ผลกระทบต่อเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยได้เป็นอันมาก ผู้วิจัยจึง ขอเสนอแนะต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยให้คำนึงถึงว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีนักศึกษานิสิตและลักษณะที่ต่างกันอยู่เป็นจำนวนมาก

มาก ดังนั้นในการพิจารณาเบื้องต้น ก็คือ การที่จะต้องสามารถแยกให้ได้ว่ามหาวิทยาลัยจะ
 ดำเนินการใด ๆ โดยอยู่ในอำนาจหรือบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาที่มีเท่านั้น มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง ไม่อาจควบคุมหรือรับผิดชอบการกระทำของชมรมหรือกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย
 รามคำแหงซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากได้ จึงสมควรที่จะแยกบทบาทความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย
 ให้ชัดเจน เป็นต้นว่ามีประกาศ หรือสื่อสารให้ชัดเจนว่า กิจกรรมใด บทบาทใด มหาวิทยาลัย
 รับผิดชอบ และกิจกรรมใดหรือบทบาทใด มหาวิทยาลัยรับผิดชอบไม่ได้ เช่น เมื่อมีบทบาทใดที่
 อาจกระทบต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หรืออาจส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของ
 บ้านเมืองได้ มหาวิทยาลัยจะต้องมีความไว้วางใจต่อเหตุการณ์และหาทางป้องกันโดยร่วมมือกับ
 ฝ่ายผู้รักษากฎหมาย เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตต่อไป

เพื่อให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาและการพัฒนาบทบาทของกลุ่มนักศึกษาจึง
 สมควรที่จะได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการวิจัยต่อเนื่องในลักษณะต่าง ๆ เช่น

1. การวิจัยย้อนหลัง เพื่อศึกษาประวัติ ความเป็นมา และผลกระทบอันเกิด
 จากบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. การวิจัยเพื่อศึกษาพัฒนาการบทบาทของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. การวิจัยเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ในกลุ่มลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือประเภทย่อยใดประเภทหนึ่ง
4. การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของกลุ่มนักศึกษากับความ
 สำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น
5. การวิจัยบทบาทของกลุ่มนักศึกษานอคมหาวิทยาลัยอื่น
 สำหรับนอคมหาวิทยาลัยอื่น ซึ่งอาจมีกลุ่มนักศึกษาในลักษณะเดียวกับลักษณะ
 ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วยนั้น แม้จะมีจำนวนและสภาพแตกต่างไปจากกลุ่ม
 นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่ก็สมควรที่จะได้ทำการวิจัยในทำนองเดียวกับการศึกษาวิจัย
 ในครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มนักศึกษ
 มหาวิทยาลัยให้มากและกว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งรวมทั้งการศึกษาวิจัยนอคมหาวิทยาลัย เอกชนด้วย
 เช่นกัน

6. การวิจัยเปรียบเทียบ

ผู้วิจัยเห็นว่าสิ่งที่เป็ประโยชน์ในทางการศึกษา และการพัฒนาบทบาทของกุ่มนักศึกษาอีกประการหนึ่งก็คือ การวิจัยเปรียบเทียบเพื่อนำเอาข้อที่เป็นผลดีมาใช้ประโยชน์ในทางการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้นว่า การศึกษาวิจัยรูปแบบใดสมควรสนับสนุนในลักษณะใดและสำหรับมหาวิทยาลัยประเภทใดบ้าง

อนึ่งสำหรับการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบนั้นนอกจากจะ เปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัยแล้ว ยังเสนอให้มีการศึกษาเปรียบเทียบในมหาวิทยาลัยเดียวกันในลักษณะต่าง ๆ อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ เช่น

1. การเปรียบเทียบรูปแบบ ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการบทบาทของนักศึกษาตามลักษณะของกุ่มประเภทต่าง ๆ
2. การศึกษาเปรียบเทียบผลของการดำเนินงานของกุ่มนักศึกษาและชมรมต่าง ๆ ในองค์การนักศึกษา
3. การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบปัญหาและการดำเนินงานของกุ่มนักศึกษาและชมรมต่าง ๆ ในองค์การนักศึกษา เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย